

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

A. 23/a.

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

A. 23/a.

2911/2

ב' כרכו הכי הזה נשלחו אלי אירוט ליום יע"א
ע"י יודי איש חמוד וצחנכה תרנ"ו לפק
אני דוד קויפמאן

1

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Main body of handwritten text in a cursive script, likely a letter or document.

2

בראשית

למצות המעטן נשענו רכבין נאמי צון אנתו נזרחין למצות כל עשרת לברו צון אנתו
 נכרין נחילתו עצמו
 כינסו ראשון כבדאנן . כסייה האנדרה פרקיע השמים כשבע שיהלנו בקרקיע ולא שיהנו
 סבלא אכבר היו דאלו הו לרכוב חיותן נאמכ הלימן
 את השמים לברו הנולדותיהן . כי סלה אנה בכל רקנס סנה על עצמי הדבר . נכאסר ע
 הפנא עמי סלה הפנעל צון עמי הפנעל חסונמי על עצמי הדבר . התעכס
 סלה אנה בהכרח לכריו על עצמי אמכ נולתו . נאכסר סלה אנה דכניא חנא
 כונתמי כנה צינן למה לא לורס סנדה על עצמי אמכ נחיות רכניא .
 על הפנעל . פי מלי צלמולין דין חכמי נלסימי ברכין .
 משנכנן האני הראשון . כד אנה כנכאנ בינמי צו צינן האנדרה כנכאנ בינמי פי נלסן
 רקסיא אלה סנא להבדיל בין הפנעל נכין הלילה דשפע דא הובלנו לא עי האנדרה
 סנהלו כל עמי ערב יהי בקר ימי א ימי כ ימי . הנצק לורס סנא חין פשהמי
 הצנר נחמך האשנמי כולקן . אמל לכבנן האשמי אנה ימי א קון האנדרה
 אמי כימי הקורסי ימי ל שערין לא נהלנו חין לכבילין בין חינוס נכין הלילה עי סנכין .
 נכרין סלה להבדיל עליון . חא דכרית על הלילה האנדרה . חא דכרית על
 האנדרה עצמן ולא על הלילה .
 אכל כו . פי ברעשיה שמש האנדרה נחמך האשנמי . נמי לדעה קמה סמול אנה ימי
 א לא שרס רק ימי ער הימי חל . סל כהב אמי בשבעה . כשנמי דפתיב
 כנור שבעת הלילי . נצן טעמי לפרס כנור שבעת חמי ימי דהיינו כדקתין
 דברמימי . דהרבתן הפנט סיהין א אפסר להעמי כל חין נמי סנא יהיה סנא כדקתין
 א צינמי מה נכין כנור חמי ימי סעני סה ינכר כלסנא אפסר ימימי אמרסאן
 כונתו חקראת דק כנור סל ימימי . חמי ימימי חאן דבר סליהו לעכר פי אנה
 כהפענ שרס בכל
 כענתימי רצון הקבר צון אנה צינן לרצון חמי סילתנ נכאנ חן סקרא דמב
 פי דקר חילמי ל הליסנו נכאנתמי ענשין כן כנמימי אמימי כי סנלמנו השמימי
 חמנו בענתימי רצון סל חקנס .
 נמי נצין לנולס הלכנה . שהנא סמכנן ח האנדרה השמי עמי חמר נלכין סלה האנדרה
 כשמימי . סלמי חילמי חמי חילמי סל לוי סחויס סבלא חופר חטנה . ולי חילמי סלמי

נחם הם - קטנים שהם נחמדים על הצדק . הנה אין גם
 חרטה נחם כי כח נלמד שיהיה נחם כי נחם . נחם דקדק לבית
 נחם שהחיים הם שצדק הורשעים . נחם היה שם הכריזה
 נחם ששם החיים הנה הנדוע הדבר בעצמו . כי כי שישם עליו
 שם ענין הדרישה ליה הוא . נעור גם צדק נחם כי אכז בשו נח
 דכף כל המיה אשר אכז לכל בשכ בעוק ובהחיה נחם הכסף על
 נחם מיניב שיהיה הענה והכחיה אכז לה שלא יצא שנקטאכז
 בשום מקום . לא שצדק יצא הכסף חיים הועיל מיכשני
 התנועה והחלטה יהיה פאזה כי שיהיה יכנהו הכתוב בשם
 השורה . שצדקה שפני קטנה נחמה

הקטן בצדקו ובהנהגתו . כי בצדקו בודיע שבמנו להם . נלמדו שהודיעו
 שצדקו בקומתו שנקמה כל קטנו ויהיה להם לא שבהצדקה שיהיה
 נחם שפוק לה הכח שיתנחם דיעש לקיים שם מיה הצדק
 שהנה לשון הקטן דומה דעשהה את צדקיה עלן הכח אשר עשה
 נחם יעש יחיה שהרי ככב אכז ניה כי נחיה די בזה כדו
 בשאר הימים . אבל כדצדק כל נחמה הצדק אכז נחם
 שפני שכינ להודיעה שלא ששה ליה אצדקהה שלא שצדקה
 עק שרי צדקו העין כטעם השם שצדק ששה שפך נחם
 שצדק נחם כי כחיה הודיעהו מוכ נחמה יעש לקיים
 את שני החיובים להודיע שצדקו שצדקו שצדקו מוכ
 נחמן באנען אכז להקטין השם נחמה הוא נחמה שיהיה נח
 קטן נחמה היתה שם בצדקה שעה בדיעה משה
 שם בעל חיים כדכונה . כי כדכונה לה שצדקו נחמה נחמה נחמה
 חברה נחמה . נחמה כחיה ללחם יס פולחן בצדקו שפני
 הנהגתו שצדקו השם החיובים נחמן להחלה לע נחמה
 נח . נחמה בצדקו כדכונה ברשום הענין לה נחמה נח
 הנחם כענין עליו .
 נחמה חייבין כתוב בצדק . לנחם לקשה עלן נחמה נחמה שיהיה
 להקדק אכז נחמה ענהו כהנהגה דכב שיעט נחמה כי השנהגה

החיות

ענין

כדין כהוב כדני ולא יטעו בן .
 בלתי לית כדענת . שי ברשום העשני לתי בידים - עי הנמת כפי נגלני להרשם
 בן זלמי כל מן הארס . לא שיש בטלניני זלם - נחמנות חזי . נקט
 הרב ברשום העשני לתי . ברקנס - בלם - העשני לתי . להענין שהזלם - הע
 רשום הרש העשני בידים . לא עשני כמאריך בלבד כמארי כל הנכבדים .
 נאמר העשני לתי ולא בלם - שלתי להנחני שהנני כונה על הפועל
 ולא על הפועל :

ש. לטק הזה לטק כתי . נלשן יורה . רדס הכז הינו במיחם בקראנו שהנני
 לטק כתי גהני צם - לקרא . נרש הניד בתי . בכלי הפני שהנני לטק
 יורה דהני צם - לטובה :

בלתי ברשום העשני . לתי . נם שפי טלם זני רבתי . בלתי מוכ עינשה
 כמין דלהכז הנני רשום לה לענין דעני . דתי קרא . יורה שאלה היה
 זכר לנרד לא נברא לקיס - ארי הארס - נחמנות כזלמי נברא ברש
 לעי סיה טעם ארס - בלתי . לא ששנא כמין לנרד לא עכז
 זה כמארי כמארי כל הנכבדים . לא בלתי כל ברשום . כל שעה אנני
 ברין סיה לא ברתי סין . דעלם בלתי לתי ל . אכל טבלתי לוכז
 להנחני זה דעני לתי ברשום העשני לתי כמארי כמארי כל הנכבדים
 נחמנות טבה יתלם . לקי ברש אנני צינר לא לוכז שהנני לתי
 העשני לא שפני הרשום כל זלמי סין הארס - הע זלם - דיקן נרני
 בלתי :

פכשן כמארי תרשם . שי שניכר מעני . לוכז סין מילניס . כתי המוכ
 שפכל כתי סיה זוכני סיה מילניס זני כוכ . לוכז כתי סיה זלם נאן נע
 בלתי סין . שפני סיה המוכ - העני . לתי להקכה לוכז הארס - על סמארי
 בלתי בבשאר כל הנכבדים - לתי זנרד לוכז שער בני ארס - פי מעני
 על ארס - הרשום . יברש הכל עי לוכז כתי עינש - דקרא דתיבתי לקי
 ארי הארס - בלתי לא ששפכל העשני כתי סיה לוכז סיה כתי דקרא
 הנכבדים לקיס - רבתי סיה אסניס - דלתי על כתי פכשן כמארי
 חנני :

סי. לך

להריות כריה נלמא כהם לשכנל בשם . הנמא להנרוע טעם . איסור נשמת יצחק
 הבשר לא יסגני שהנמא סביב לרי הכינף הכת נלמא הכריס בצומה וכן להרין כריה
 יצאב לט בשר טיורק עשב שזה בשמנו נהה בהריר קרן לרין
 פקל רל ירק עשב יאבנו יחד בלם . כיון להרועות סוכנו צת כל ירק עשב לצלה צת
 ענין לעצמן . עד שהעור עשב ונרוע ורע נערי העץ היו לטעול צום .
 ירק עשב לטעול אער הבח בלם . שהרי השנה לצום הבהרנו נהמיר לטעול
 לא שמיני ששרט הכפוכ מיני רביס . אל טעול מור נלל הל בלם ירק עשב
 נכנן צמר הנה נהתי צמול עשב ונרוע ורע צמר על מיני כל השבץ נעב כל
 העץ צמכ בן סרי עץ ונרוע ורע שהיה לבם נלל מייס הצרץ נלל עק השסס
 נלל חרש על הצרץ צמכ בן נשע מייס לצלה . נעמס מור נלל עמכ צמ כל
 ירק עשב נהתי לצלה לבם נלבהרנו נלמיר נלעמס . אל טעול נשע
 בטעולם . ניהיה ירק עשב כולל העמכס נהצולנו . נעמכ נלל מייס
 הצרץ דבץ עב לבם יהיה לצלה .
 נכסבמג בן נמ הכרי לבם הבשר . לול נהרציה שהבשר נעמכ לצום הוצמן נקמס
 מנרין לטעמכ קט נלמא לטעול . שהרי כסבמג כנ נה הצרץ להריריה לבם
 הבשר . טולל דער הקמס כעיסע הנה
 נרועה כעולג כלה בנבינס . נעב יהיה שי ניל לקסם לסי הנמנה לנלמי הנמנה .
 סי רעמיה הן צתין בלם שרממיה הקן צתין קני כו צילג היה כעמייב השכיע
 שביעי היה טענה כשבושי נכסי שצת לסי הצמנה הנכרמו הקניס כייס בלמי
 לבמנה בינס הן כקניס בינס הן
 רכר צמור ליה היה כעולג מסכ טענה . ניהיה שי ניל כן הטענה שצמר נסך כיעשה
 כרממיה דהצמס צמי צמ כל בינס הן ססס לל קסייס ללמי יידי דטענה
 נ שצמר טענה ברממיה צתין שהיש טולל הולצמנ שהרי היה העולם מסכ
 לטכה כמי שהיה מסכ שצמר הולצמנ . טיט נעמכ סלן ייעה נעמכ טענה
 צינה מלמנה נצורה לל דרך העברה . נלמן יהיה צמור ניל לקסם בינס הן
 קצמכנ דרך העברה . נהצמנ לל קסנ קרמ צמכרי . קרמ לניל הנינה שבו
 עסק בולצמנה נקמס דנישכנפ בינס הן הנינה שלם עסק בשנס ללצמנה
 כרכו כסן סל ינוי השבה ינר עמיר אלתלוב וכסא לבם טענה . נקדמו כסן לל

עם אשה לקחתו הערס-לבו לא היה לנרעם צובגו חכמן היה תפוח
 עלו היה הוא יצדה השעם-סי לאספ להיון אשה יססי לכינוי חכמן
 הדות פלגתה אשה ילפ שלקח אגופה כעבדור אשה כעבדור לקחם לקלמה
 כי אג לא הייה ינדעם סלפ ניבן דמורה תאבי כען יהיה כענינה
 למענה להיון מעורר ילפ יסן למענה כעבדור ומעורר לסבה הנה
 אצף השעם ידקמור דמסר הסעם כסלל דעעליס אהלי שסס נלפ עלו
 כדעבדו נעען דקכז לעפ כשסס קפ ליידי כען דכבד אונג
 קסיירי הייה פסיח להק יצפ הסעם הייה כען קען עזס טעעני
 אכל קודסלפן הייה סאמר הכח סאמר עאמר סעעליי סלל דססו
 עמסס יאב טען זה לעפ חסר בעלמס יעקד הדבר זפיה לעפ כן העסס
 דיב סלוקסן

כוכבן סעברא כענולס סלח כיוצן מסי נפסי קצד קעס העסו העסו ילפן

קוז סלפן הקדש
 הנה הקדש צו שירי כן יאצו אדלעל סיטה קצו דכפיד ימלוד הארס ידע
 כהנו קדש נשקצן דכן נח סנוכר על פדה ערינו נכעב לנו יצת
 הדבר נקח על כן דמור סבר זנון של ארס לא כדעס ספן ונסו ילעצין
 לא סכעס סלל לסיכר אען סון הייה בהם סיענוב כל אע זע אביו דהיינ
 אעסו נכינו נאן אציו סלל שיהלס עייהס כעען פסלס אל כע ונונ לע
 ידכר כעערת נלפ כעסס חכרן

נסס נעסר כעסס א לא שסס עעסס יהיו כסר א לא על הנלר סנוכר כן
 סכיסס הם נהויס לכסר א נכל זה אציה לעפ אעעס הכהניס נהמה אעין
 נלר נצד פזנון עס הארס ער שיעסו לכסר א

אלע היו ינדעיס דרך יעענוי טוב נדע סיס הנחה והאיונה סעליין לעעל
 לעען הדען סכע נכנס בהס יצד הרע סתנא סכר סססככו לעעני נכסנתן עעסס
 הכן טוב נדע אכל ינדעיס חינו לככרין כן העסס נהסרן כמלוקה הדעני
 חופסיס לא יסנול עניסה נסרד קח טוב נדע סילעט נסוסיאיה דק קססן
 נס עעין זה לכען היה לו למינר יעעס אעריס נלעסרס כעעס עניו נלכעסס אעיא
 סלל סככענר הללן כעעל כעעען נעסן ילד סיסני חצעה נהגסס סלעסני

מיד הענינו כברי נחם הכלב. כעל שכל הרב. נאמן הוי' מיד בעלנו. פתחוקה
 לפי און ענינו. לפי זה של רבתי. לדיה הכסבה היא זכר צבא צבא. מיד בעלנו
 כפוקה סך העני. מיד כן מנענו. כדלפי העני. נהרודסיה דמיון. ה' כניהם.
 עד צי קסיר. שצבא. אצל שהעני.

ולמר אף העני. כעל לכה היה דיקסיר. אפי' מיה לעולם.

כפוקה של און. לפי של און כפוקה. של נהרודסיה. כפוקה. אפי' מיה לעולם.
 כפוקה כפוקה. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.

מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.

על ממש. העני. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.

מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.

מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.

מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.

מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.

מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.
 מאן. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם. אפי' מיה לעולם.

למר עני

למדו יחסי למוך הכין דברו וזרה ככא נש. באמין אעשה באמין נגמו עכב

והרצה יה לעשוק באדם - עשה באמין :

עלה ברמזכה לשטון יה לעשוק באדם - לכת אורי יה לעשוק באדם - זלך לעשוק

באדם - כך נכך שמינו מהמסוך שנהשאל סלדך כחילי למה הנעשה חלק

למעלה במחשבתו לעשוק באדם - יאמיה נעבדין עלה בלחשכין למקור עינו

יה לעשוק בו - לא שבהמה מהשדו טובה לרעה נשסק עליוס - יחבול שהדי אחרתה

למה יה כף וימלו ה' אלהה אפ המדס - שהנע חלקו דבור נענוש. המסוך לעור

שהמסוך למשכסו אל חקנס - ללדך בחתיכה - ללדך חכין הנע חיל אחרתה

עפ המדס - דאנך וימלו אלהה אפ המדס - סיכוי ליה - נטון שהנע חלקו דבור

לשקט ענין לעסוק עליהם אפ הכין - לעסוקם למקור יה לעשוק בהם -

נכחל על אמרן שגשג ידיו - הסך ישיח ה' בלענין - נלע אלע ידוע הקב"ה

בברייתו המדס - עפ העלד שהיה נעיד למשנע ינבטי ידוע לעסוק

מזנה מדנה :

בשכל הצדיק - המעויל לעצמו מיחסי - ללעו דאנסי - נששה הינו נחך ועוד

בשכל הצדיק - אעפיקין נכב זיהנו עשבה שטע על שלם חקין דאלב

טון השל כנתי לעשול שהין לעו נרמס לעסוק קעלעו נחך שחמך

החיל חסן לעשוק מזנה מדנה :

אפ הן המעויל ככבש כזיר הכל קלקלו יחדבר אחר אפ ככל הצדיק -

בשכל הצדיק - כבש אדם - בעל כחמה - ימין דאנטיה מיכ

חלוקת המעויל

לך

העויל על המעויל - ידוע המעויל מהמעויל - ידוע המעויל מהמעויל

המעויל על המעויל - ידוע המעויל מהמעויל - ידוע המעויל מהמעויל

המעויל על המעויל - ידוע המעויל מהמעויל - ידוע המעויל מהמעויל

אך לכתובתו... וכן עלה על העין...
 וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...

לפיכך הוצרך להזהיר על היסוד...
 ולא ידעו כהנה... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...

ואמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...

וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...

וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...

וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...

וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...
 וכן אמר... וכן אמר...

והנה פי' ודבר דברי
 נח אית' פי' ודבר
 נח אית' פי' ודבר

דלמ שעתה היה כח כח המעשה דעלם סגורת כוחם של חוכמים למען
 כחם מורה וכו' כל היתר וכו' של המעשה וכו' כחם של חוכמים
 כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו'

משהו כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו'

כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו'

כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו'

כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו'

כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו'

כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו' כחם של חוכמים וכו'

77

והטעם זה שדפוסו כדפוסו של המלך וכו' . כענין זה שכתב המלך המעלה

הנה עתה נשן עמנו בענין
כבוד המלך . המלך נשן עמנו בענין זה . ומה שכתב המלך
ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .

קנין זה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .

כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .

כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .

כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .
כבוד המלך . ומה שכתב המלך ענין זה . ומה שכתב המלך ענין זה .

פרשת וירא

לפרק

על המולד . לדמיון לה . ערפון לעל דיעה פתחה היו חתה
 עלה מכרה ונע . נסן פניה וילא ליה לזכר סמכות שהיה
 חלש להילכה בנה לקרן . נפש המה רפון פנה נזכר לו סמכו . דעסל דאקלעיל
 דיעה קני כעלף נזכר ה' מכרה דרפני ליה יונק ליה ילדיו קה דעלמ
 הוצרכו אש דמור כעלמה הנזק . דעל דמן דרפני נזכר המה אש על דמקו
 וסופה ששכר יס' דמנכ טען סמא הוצה לתנודים למכרה עטן
 שרפה אע וולן למ אהפסין דכנוו עפע הכסנ העודת . ופנדנו סנדעין וקלסן
 אז דמרה זה סמא להודיען . סוף דמרה . זה אעל חלפסה וי' בהכרה לזכר
 היותו מוצר מניש . אמר היה הוצה דמור ה' לזכר נעצרה כעלמ
 על המעטן . היות לזכר סמא מולן על הכפר . נזכר סמא ה' כפה
 להודיע למכרה . עטן סמא ולא מקונו לקרן מל . וזה נזכר . (לזכר
 אש מולן על הקרן) דכפ סמא . סמא ה' כפה למל בלזכר . אש טעס

נסן ש' . יוס' י' ילדיו היה . אעל דעסל המדינות לא אנועם בניה ה' למ סמא הדין שרין
 ד' עסכמה נלמ כה לקרן למ מ' היות קשה לעיל סמא יוס' ה' . פה לזכר
 מ' נזכרן ילדיו דמ' מסורה נזכר אז בדמיון כעס ה' דאקלעיל
 סמכסכו עלק מנוכה דמרה . דעלפ סמל כה יעל דק' דמיה מ סממא מוסע
 דמ' קמא כה המון המור . על מן לק' כפ' ה' סמ לקרן דעסל המון ה' .
 לו היה עסק וטנדל ב' לזכר מ' וזלמ מ' כפ' ילדי סן דקמ כפ' .
 ולמ מ' מ' מ' מ' מ' מ' . אמל סמל פ' דמיה סממא למ דמ' סמ
 המון המור ולמ דמ' המ' וזלמון שרין למ מ' המון המון ה' ה' .
 י' ה' המ' לקרן סמל דכמ . מ' י' דמ' . על דמ' ד' המ' זכר סממא
 ה' מ' . ולמ סממא דכמ סמל למ . יוס' כדמ' דמיה על זכר ילדמ
 פ' מ' סמל סמ . ויהיה למען מ' למ מכרה . ולזכר סמל כעלמ
 סמ . יוס' הקרן כ' סמ .

חת סמל למ עמל על הילת . י' על לקמ הילת סמל סממא למ למה סממא
 קמ עמל על הילת סממא ה' . למ מ' ה' . למ דמ' סממא סממא סממא

סוף

כבוד איתרע לטען עו זע שר דאלב למה לא יירט כלל די דע בוא . לע עפל דרע .
 לעמק הוה לטען עו זע שר דלפן כהו דמוק . נחפין דלגנפי מוה יאטלען מעש
 ללול דלבו אפנהו ביה . דולא דונשאר דאמך אדער בו הל . נהרב לל בקט
 טעמל פל הן דעמ דרעטו לעמק לונט עו זע שר דא יכח למה לוד איתר דוד נאר
 אלה מדע נלמ פלני . נכסס גלעטן פלני מולקיס . זה עשר זה סך אינס מולק . עס
 הדומה מונו לשבה שריו לוי . ישעל נישמך בעמך הירוש דאלב לא יכח לע ייש דרע
 דיה . נאמר שאין הן מולקן על אל נפ שבה דרעטו לשבה מולק עס הן דרעטו אנשי
 נעמן סך כלפי מולקן . נחפין יש לעמק לדעו כלבו פני . נכס אימך קטן היה
 כססיה טען זה עס ישעל לוח אב במלכה היה (נולית דרבך דפך נעס עליה
 בלעטיה כרפיה) . נכס סלכרה הווארס . טמט ישעל מן עבדות בעל חפץ אן אן רע
 נדול למה אל נעל מלה שרל שרעו ללמך הפוך שיה עמך ללויק בעי סלע בשלמ
 לטען שערין לא הוול ישעל לעשו טען שיעל הויבא מונו עמך שיעל להליק פנו
 בעלמ . נחפין דרען באונו עמך חוה דקאל .
 כה עס אינה קוץ כישמך נכס . נחלכ עס ימך ללול . נחלכ לעה לנ סך נק לישמך .
 אכל לעמק דכף עס עס קי זלני נמן ביה דלע נכח לעמק לעמך לעמך לעמך
 למה לע דרעו סלמ . הוה סלכ א סך (לע ליל כל היבא דרעמא ללול דרעמא סלמ)
 כפין אל בעברי בלטה) . נק לדברי שיה כי בלילה הן כישמך אש אינה כה
 לחי כי ישעל דרעה היה כדאלקן . לע עס בע אנוש אנוש סך כישמך לחי
 נחלכ שיה סכנו נכסיה מוכן הוול . נול דרע כה אנוש אנוש סך כישמך אש אינה סל
 במסיות אכל דרע ליהא לע הוי . אכל ישעל דרע נלכ היה נאן לל לרעל לע
 לי שהוה כיוני נכסיה אל נכס .
 שימל קיסמו דעה . נחל על הוול . כי מאר שיעל רוב דרעמא לע נכס שימל אנוש . נע
 על אנדוק כהו ללהלי הוה לכוכ סכס גימט נידע דרבר לאר בעני אברהם . נכסיה
 מוכנס לעמל קמי . לע שאן דכנון של קרבה לסכס לזה בתווי על הנער על
 אלק . דדוק הוה לסכס על הנער על חפסמו רעה נעל אלק על חכמ . נע
 איס ברברי הוה דחוקה לו שימל להו לאי שלע כקולה . נכס כישמך קרא
 נק זרע .
 נכסונו על שערין לל ללמו . ניהיה של ימך כסלעט ללען הנעלי . נורה נכסמא כה
 ולשיך נירע בעני אברהם ללמו .
 ליהו שיה אברהם טעל לורה ככבוצה . דעס שלע כקולה כקול בנאשה . דלית
 נעטלע

לומר כספי ולא תיך לו יך דבר הנס - ויהי הכסף להודיע שהסבה שהיך העבר
 עם ארסי נהרתי - ולא עם ארסי כספיה סלתי ארונ סס - הוא ליכני שסלע שארסי נהרתי
 שה ארסי נהרתי עפוי עיר נהרתי ארסי סלתי לה ארסי עיר עיר ארסי כספיה -
 וקראת מן ארסי בערן עם הקרובים סייג ארסי ארסי בערן עם ארסי ארסי ארסי
 ערסי ארסי ערסי

והנה יבא לי ארסי - יש מעבדי - כלן ארסי - לא ארסי כוונת דאמר נסמא לי ארסי
 חבא ארסי - יש על הכבוד לא ארסי ארסי לא ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ערסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 יש ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 דבר ארסי ארסי

כלן ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי

ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי

ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי

ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי
 ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי ארסי

ל

מכאן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...

מכאן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...

הנה נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...

הנה נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...

הנה נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...

הנה נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...
 וכן נראה כי המעשה הזה הוא...

וכן תראה כי המעשה הזה
 הוא כענין המעשה הזה
 והוא כענין המעשה הזה
 והוא כענין המעשה הזה

וכן תראה כי המעשה הזה
 הוא כענין המעשה הזה
 והוא כענין המעשה הזה

וכן תראה כי המעשה הזה
 הוא כענין המעשה הזה
 והוא כענין המעשה הזה

וכן תראה כי המעשה הזה
 הוא כענין המעשה הזה
 והוא כענין המעשה הזה

וכן תראה כי המעשה הזה
 הוא כענין המעשה הזה
 והוא כענין המעשה הזה

וכן תראה כי המעשה הזה
 הוא כענין המעשה הזה
 והוא כענין המעשה הזה

וכן תראה כי המעשה הזה
 הוא כענין המעשה הזה
 והוא כענין המעשה הזה

תולדות יתחק

על העבור היה שלטון סגור שהיה על המצות והענין לשיעור. אמרתי הלא את יתחק
 בן שנה זכר בשכסס. אין ואין ראיה על היצור דן י"א שנה בשכסס שאין הלשון צריך שיהיה
 לברכך. לא ה"ק מלא לא נשאת קודם לכן י"א שנה דן י"א הנה לקיים לצמח ואביו נאלץ
 ללא לא השיגוהו כדי לקחת לו בנים ובני בנים. זה י"ב שנה נולדה בן זקן עד הימות
 בן י"ז שנה והקנין לה י"א שנים כדי שיהיה ראיה לראיה ולקמה. לאשוק. נשפיה להרהר
 עבירה. ולשום השמטת זרע ליכא זכר. ולשם קעבר נולדו לעמית. כי
 זמן הסכנה היא בחינת הקטנה בבן י"א שנה נוסף על שנה י"ב שנה נוסף על (נמשך
 להזכיר בזה זה ללכת עליה) שמות לבן ויך לבן אשכנז בדרבה. דשמו לבן
 י"א נמא לא לעבדא. ויך לבן י"ב אש- קעבר לא קלון:
 וכן בשוק נולדה דבקה. ויש לקחו לאו הוה. דילמא לרעה קדשה זל רב קודם הבטוח
 לרעה דנולד דבשוק בנה נמר שלנולד עון עד שגלה ביום א"א להיות שמעון ל"א שנים
 ושלנולד הנולד עד שנולדה דבקה א"א שיהיה שמעון ל"א שנה. ועם דלקדמה הכתוב
 נערה ע"כ שמעון לבן י"ב שנה נוסף על. ועם דקה ל"א ולמנוח לילתו ליצחק
 ללא שנה דף. שנים לקחו אש- קעבר קודם שהנשאל אש- היה ללא היו לבנה
 י"א שנים בשכסס דבר י"א היה דאניה להבין
 דלא נשאת יצחק אידן בן י"ז שנה כשנפטר בלילה עד שעליו אש- אחר הבטוחה
 לבן י"א לנכחיו שכן בשוק שנפטר בלילה נולדה ולש"ן בעל ברמו הלכות לה
 י"א שנים כדי שיהיה ראיה לראיה. ולא ע"כ שנה שקדמה הכתוב אן נערה א"א שנה
 לשני שהיה בנערה בשנה ובכמה נולד דונה ע"כ בוכה שהיה קולו כעוד
 ולא ללדו ליצחק בעת שהיה י"א שנים- שלשתי יצחק קעבר היה נה"ל דל"א לילתו
 שיהיה שיהיה שנים שישלשנה עד שהיה ראיה להבין א"א ע"כ בשמון השבייה
 אש- דילמא לרעה דבוקה ל"א שנים
 א"א קודם שמה. וא"א ל"א יצחק דהני קמא. לא יצחק לה יצחק אש- יצחק דל"א שנים
 ל"א שנים. ל"א שנים דלשעון אינינו שהיה בן ביום השש נאמן ל"א שנים ולשד
 א"א שנים לקחה רעה ללדו שמה ל"א שנים ללדה שלש שנים- נ"א ל"א ל"א שנים
 ל"א שנים. י"א שנים ל"א שנים- או שלדה שלש שנים- ד"א שנים ל"א שנים
 ה"א. ד"א שנים דהני קמא. ל"א שנים ל"א שנים. ועם ששעון ל"א שנים
 נ"א שנים ל"א שנים. ל"א שנים דהני קמא. ל"א שנים. י"א שנים ל"א שנים. דהנה
 שלשעון יצחק ה"א שנים ל"א שנים נאמן רעה ולשעון רעה. ל"א שנים ל"א שנים-

Handwritten text in a cursive script, likely a historical or scientific treatise. The text is arranged in several paragraphs, with some lines starting with a large initial letter. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the document. There are some markings and symbols interspersed within the text, possibly representing mathematical or scientific concepts.

הנהגתו של המלך המשיחית...
הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הוא שיהיה המלך המשיח...
הוא שיהיה המלך המשיח...

הענין הזה הוא שכל המעשה הזה הוא מעשה של אהבה
ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים
ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים

ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים
ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים
ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים

ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים
ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים
ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים

ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים
ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים
ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים

ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים
ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים
ועל כן הוא מעשה של אהבה ושל חסד ושל רחמים

וכן לפי שיהיה . ויחזיקו אצלנו . להטות את כבודו .
 ויפסקו על שבתותיהם . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .

ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .

ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .

ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .
 ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו . ויהיו אצלנו .

עבודת השם

אשר יצאנו ממצרים ואלה המצוות אשר צונו

לעשותן ואלה המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

אלו הן המצוות אשר צונו לעשותן

ומה שאמר לה עד יקרה אור דמיה ולא יהיה דעתי בן . כי הנזק קטלני
 דבריו הניח הזקק בזה שדין נשואין נלקיטו פס כד דמל בפנייהו זקק .
 יתב על נזווי מאת ושל ולינה לעמוד על נזווי מאת . מי שלק נשל אזה דקק עם
 על נזווי מאת כי לא נשל פה עליה . דק היה דקק עם שלק נשקק שבסוף
 הסוף . נשמי נשמי על נזווי מאת לפני דקק לא לטעם ולא למחוי אזה
 להוסיף שלק לעמוד . נמי לעמוד על נזווי מאת כפי דשנאם לעמוד על
 שנתלך לאור כליהם .

נקטילך כספי שנה . דלכ סגו כי כספי שביה כספי אמר זה . דלכספי
 שכבי הנזכר לטעם .

בשקופי עינים לא בשקופי שט כפולעו טען לכן שקופי נשל על העינים . לא
 לכן שקופי . נמי עינים ששק דרכים ונקודת עינים לטעם של העיני
 עקבותיה . נמי שקופי עינה בשקופי של העינים טעם לקצו נקא
 מעדף אברהם נאמר יחי ואלו אמר סן הפי כזה ביקופי .
 לשיך השקופי עינה אצל הנדה הויף סקופי לעמוד לטעם טעם . מי נל
 לטעם נקיימה שלהנשא לו . דכה דקיימה שלה בלא נקיימה שלהנשא לו
 אמר ולכן השקופי נשמה אצל הנדה . לא עול סכסכי נקיימה טעם ודעו
 של הנדה כקיימה אצל פה . נמי הויף סקופי לעמוד לטעם טעם

שאמר הלשמה . לשיך השקופי עינה אצל הנדה .
 כי כספי שנה ולא יטול להבירה לזמנה . לא ולכן משנה לונה כי אמרה דק
 הנשים המעטות לכספי שניהם בטון . לא עול דק . נמי נקא יהודה
 נשק בשקופי דרכים נמשכה לונה נדחה לכספי שניהם דרכים .
 ולא הורה שהיא שלק כי כספי שנה . לונה שלק היה סכיה לא היה
 סהם אזה לונה נמי לא היה בא עליה . כי הנדה היה כפי עמול
 כי הנדה הפקוללו לו לאבוקין קיימו כל הנדה שלה . כפי שדרכו
 לקיים נמי סגו היבום . ולא משל לבא על קדשה הסופקו לונה
 דמסקא קדשה כפיך אן כספי . אן סוכרם היה פני סקופי שנה של קדשה
 נשק הדקף היאך הויף עמלה להטל לו שהיא עינה שליטן הויף
 אן אף לא שמה שיהיה שיהיה סוף שהיה כפולעו כדב עברה .
 לא כולל יקופי קעה הויף נשמה פה נאמן לעמו ליקופי שדין לא
 הנדה ולקפה לטעם שלק . הויף נאמן נשק בשקופי שניהם טעם

לפי שהיננו כפי ששאלנו שכן המלך והעצרת שנתנו . לרוב ומה שלטנה נוסף
 נוסף ששם כפי אנחנו ואלו פנינו אמר מהמט של אנוה לרוב . נלמד מזה למה
 הולך כחלה נפשינו ומה שנתנו המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה

וכן ש' הרבה
 כפי ש' הרבה

הנמר כטווי צויה . כל אלה מנודו למה דונכך לך מה נסויד . פירושם ש' הרבה ומה ששאלנו
 מה שרשנו על המה אנוה ולכן המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו
 נטויה ש' הרבה . ומה שנתנו המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו
 שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו
 שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו

ש' הרבה ומה ששאלנו מה שרשנו על המה אנוה ולכן המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו
 שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו
 שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו

לפי המלך ומה ששאלנו מה שרשנו על המה אנוה ולכן המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו
 שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו
 שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו

לפי המלך ומה ששאלנו מה שרשנו על המה אנוה ולכן המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו
 שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו
 שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו המוסר כלו שרשנו ארץ ולמה נלמד כחלה שנתנו

כפי ש' הרבה

העולם הזה...
 מה ש...
 המלך...
 המלך...
 המלך...

העולם הזה...
 מה ש...
 המלך...
 המלך...
 המלך...

העולם הזה...
 מה ש...
 המלך...
 המלך...
 המלך...

העולם הזה...
 מה ש...
 המלך...
 המלך...
 המלך...

2

אמר כענין היה להם - פנחה כמנהגם . כוונתו לומר ששם ל קראו עולם
 שבעה - הוא דבר לבט עמו ושלעם השוכנים סביביו ארץ כענין שאלו היה להם
 פנחה כמנהגם כענין . נש' ונחיה ולא נפוק שיהו אנושין אגון שפירס -
 נלכו לקנוג אמה שלם יסוקו ברעב פלגם הכר שפירס - האם לא היה להם
 פנחה כמנהגם שבע להם לא הלקו סעודתם לא ארר הכוונתם הלאה פקדונ
 כמנהגם :

לשון כמנהג . נקמה שלם נקמה נקמה כמנהג ששם - אמ שלם נשפיר
 כדא נש' :

נרמיה לו ש' לכה שאמר למעלה ל קראו עולם - ששם - לא שהשפיק להוית
 תהשתו שכן ש' . לשי' נלפון . נאמ' מור למקן שירמון שהוא שלפון שחיה
 . והשיא לדנה נרמיה נש' הוא יורה שש' ששפון שפיעת . נאמ' חיה - ש
 שרש - דאג נרמיה כי הלק' נהגין ספולפון כמנהגם רביים - נלכן שיהו
 פקדונ פקדונ :

נלכו לקנוג אמה שלם . לא שלפון ש' . כי כההולק אהרן כמנהגם
 יורד נשפיריה ל' עולה . אמ' נפחה ספולפון פקדונ . נלכו אשאר להלכו
 כדן . נש' נש' יורדו אמ' יוס' סאי אשכא למויל :

נעשה להם ככפרי . נש' נקבכר כראה עמנו ככרי . נלכו שהנש ששפון היכר
 נרמיה דויכר יוסק ניהיה ניכר עם נקבכר פלג ענין כלו בלמו מלודמלוד
 מלודמלוד . נלשי - שירי - נלשי - שירי - אלב :

כדבריהם לדבר קנוג . לכה לא קבכמו פלג בשער
 לא אכל לא פאמר כן . הנצב להנסיך פאמר כן כי מלך לא לכה פלג סוס
 סוגל דבק לא הוא פאמר לאו על מה שכת' לו דרך פאמר או דרך ש' .
 כמן נישפון לא כי פדמום נלכו . נאמ' דברי יוסק חיו דרך ש' פלג סוגל
 חוקלים או שלפון . או היק' עובד לא אכל מלך מלך על פאמר ש' .
 אכל דברי יוסק לא חיו דרך ש' נלכו דרך פאמר . לא סוף ששק ששק
 עולם סוף מעשהיה - חיה חוקלים פלג סוס - נאמ' . נלכו ששפון עולה
 לא ל' עולה אכל כן . לא מלך לא לבדו :

נעבדיו נהרו עבדיו . לא שהל' ל' חמבר לא הוא כיונ נאמ' עבדיו
 דש' . נש' לא פאמר כן כי ארץ נכמה חוקלים אכל סוף אכל סוף

תפ

אמר לה דנה למונייה היכן דלית כן כללון ומה שיהיה ומה שיהיה כללון ומה
ועד בקרוב אשר הוא עבר עשר רבתי ויהיה אהוב מקרוב ער אשר רבתי . הרי
כך בקרוב עש . ומה בקרוב אשר

נראה שזו קומ הקרם . כעלף ומה לזה לזה . הרי לך שלמה הנער ועני ונלכה
ולא יצונו כל כעלף

בעלן ספס . יפס ספס . יפס . כעלף . ומה שיהיה עני ונלכה לזה ל

והתקין ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .
והתקין ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .

ל מידים . פתח . כל זה העולם כפי מה שיהיה . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .

כפי כעלף היו עני ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .
כפי כעלף היו עני ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .

ל מידים . פתח . כל זה העולם כפי מה שיהיה . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .
ל מידים . פתח . כל זה העולם כפי מה שיהיה . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .

כפי כעלף היו עני ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .
כפי כעלף היו עני ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .

ל מידים . פתח . כל זה העולם כפי מה שיהיה . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .
ל מידים . פתח . כל זה העולם כפי מה שיהיה . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .

כפי כעלף היו עני ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .
כפי כעלף היו עני ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .

ל מידים . פתח . כל זה העולם כפי מה שיהיה . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .
ל מידים . פתח . כל זה העולם כפי מה שיהיה . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .

כפי כעלף היו עני ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .
כפי כעלף היו עני ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .

ל מידים . פתח . כל זה העולם כפי מה שיהיה . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .
ל מידים . פתח . כל זה העולם כפי מה שיהיה . ומה שיהיה עני . ומה שיהיה עני .

מבטוח לזכות סלגה

נאץ דרך שנה הכתים . ולכן נייצע שוואן זה לא לעמסם לטעור :
לפני חיבור הזה . שכל אשך סאה אגרי כנסל רק על ענין הדבר הישקק כחן חן
נסי. יצא בו . אך חשבו שכבר הושגר למעלה . ויבא האיש עם העבדים בלתי
ינסך כי הנכסו בוד ינסך קצר עוף :

עליו הכסף : הנסיון זה אגרי להפועל עליו סעטו ספסל - בדבריה - ולא טל סי .
הנא סלפועל זה סלפועל פי לא ינסך אגרי שהנא הספסל הכסף למעלה על דבר
הכסף הטוב כחן חן . פי הו - לא ינסך סכסוף הכסף עליו - פי
למעלה עליו עליו :

נלשן אכסי בייט בייט . פי לטען אכסי . כי לטען ינסך נאעק סמו אכסי בלשן
הקדש . נאעש שוואן לטען נאעטו ובעיני . לטען קדושים - הו - דהמאק
והניכסו אכסי לא כפי זיכרון עליו . לא שבעטו פרמסיה - פטע - ענין
אגרי עם הכתים נאעמכנסו . נאעטו עם הנכסו נאעמאק . סכסחארי -

ונכח נאעמכנסו על סה עכרי חזקסין עליו סלעטו לנ סינאטו בו . נל עכרי
כי לטען כי לטען אכסי . פי עכרי כנסה כנסה נאעטו . אגרי נאעק לטען ינסך .
כן לא . טעטו טט פונכסי . פי ספ באעטוק . פי שוואן עכרי סלל . סל לטען
אכסי . לא סלעטו לקח סלעטו כנסה - אכריה לטעטו - הו - לקח סלעטו

נאץ עכרי כי אגרי כנסה בו לא בייט . כי סלעטו אגרי לקחטו נאעטו
על חרוב לא כנסטו אגרי כנסטו . נאעטו שש . סלל בייט ינסך נאעטו
נאעמאק אגרי סלעטו סן כנסיה נאעמאק הוה הכתים נאעמאק כנסיה -

פטע העשירי נאעטו כנסיה סלעטו . נאעטו כנסיה . סלל כנסיה נאעטו
לטען אכסי בייט . פטע סלעטו כנסיה - הו - נאעטו כנסיה סלעטו
כי לטעטו . אגרי על סלעטו העשירי כי הוה העשירי .

כנסיה בייט אגרי . אגרי לטען ינסך הוה כנסיה אגרי . דהא אגרי נאעטו סלעטו
נאעטו סלעטו כנסיה סלעטו סלעטו סלעטו . נאעטו סלעטו סלעטו
לנאעטו ינסך כנסיה אגרי כנסיה . לא סלעטו סלעטו כנסיה ינסך
ינסך הוה כנסיה אגרי . נאעטו סלעטו אגרי סלעטו כנסיה -
הוה סלעטו אגרי לטעטו כנסיה . אגרי סלעטו אגרי אגרי כנסיה

לפני

הענין הזה

הוא שכל המעשה הזה הוא כפי
המקום והזמן והאדם והדבר
ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם
ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם

ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם
ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם
ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם
ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם

ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם
ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם
ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם

ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם
ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם
ועל כן לא יוכלו לומר שזה
הוא המעשה הנכון בכל
המקומות והזמנים והאדם

הוא שכל המעשה הזה הוא כפי

לחברת פניה כצו המוסר ונחם להסביר מן סימני נחם יורה אוסבסר . האמ

נחם יורה אוסבסר עם אמת האפספת עם אמתו פלעמה . נחיה של אפורה זמח יחיה
הניח של אוסבסר פדקדוקו עם נחם נחמה ללחיים רק האפספת עם . נעשה אמת
לחנפספת אוסבסר . על נחמה פלע זמח עם אוסבסר . למה פלעמה נחם נחמה
נחמה נחמה נחמה נחמה . הנחמה נחמה נחמה . כצו האפספת .

הנה כלי אמתו נחמה נחמה . של נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
אמתו נחמה נחמה נחמה . אמתו נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
הנחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם אמתו נחמה נחמה נחמה .

ניחמה נחמה נחמה נחמה . של אמת האפספת נחמה נחמה נחמה נחמה
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
אמתו נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם

נחמה נחמה נחמה נחמה . של הנחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם

נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם

נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם

נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם
נחמה נחמה נחמה נחמה . נחמה נחמה נחמה נחמה . האפספת עם

אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו
אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו
אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו

אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו
אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו
אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו

אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו
אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו
אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו

אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו
אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו
אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו

אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו
אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו
אשר יקראוהו יעקב ואלו שמות יקראוהו

לדעת אצטר ולא דאבן עמי חנה לומר דהוה קרמ מלמדה אבא אלתן כח
 דאבן עמי וכה כח אבן עמי . ודא הכרחה משה נאעבו עו על דתן אבן עמי
 ודא עמי אבא עמי דתן כח לעבד . והנה עורה היינו מדיעה מל ארמי וימי
 הנה . ודא חנה עורה אבא חנה על דתן אבן עמי עמי א . אבא דתן
 עמי עורה על חנה הנה . ודא חנה עורה

א יתין כתיבין פה . אלא ימאט אבא כאפריים נדבב . אבא אבא

נאעב אבא עטריה עלת . כחלף דה עמן אה אבא .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .

עמי חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .

אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .

אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .

אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .

אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .

אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .
 אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי . אבא חנה עמי .

בכבוד הים - בכבוד אביו . למען בכבוד אביו לבסוף - השופר לה :
 זכרון הים אשר יזכור . כי אין ילד יזכור עמו (עב שיהיה עמו) (בכבוד) שילמד
 זכרון הים . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .
 שם יזכור :

בכבוד הים אשר יזכור . כלל שם בכבוד :
 למען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .
 כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .
 כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .

הכלל למה מוטעם על שם הים . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .
 כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .
 כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .
 כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .

כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .
 כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .
 כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .

כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .
 כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .
 כלל . ולמען הים - אשר יזכור . כי הים יזכור עמו בכבוד . וכן יזכור עמו בכבוד . שם יזכור עמו בכבוד .

יח

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

קיצור המזרחי מספר שימות

280

THE GREAT WEST

שמות

אעפ"י שישן במיתקן : הם : אעפ"י שישן בקבה במיתקן כל בשעה שידור לצד
 נשמה רבה בשכבה הכורה בהם הדברים באותו לשון עשור שגאל טפ"ה בשעה
 שידור לצדדים מנר הקבה וישן לצמד פיתרון סוד : נשמה רבה הדברים באותו לשון עשור שג
 בלתיים בשעה שידור נאעם שבתוב הכנאסי דחזרע שנסך דינין זה במייהם לא קשיא : אלא
 זמן שהיה יוסף מלא היה עלהם טעם בצידיים סיה נהג עלהם טעם : וכלו אנהג הינם טעם
 באו בצידיים לזה כהם הבאים : יי להודיע מיכהן שנחללו לבבבים : יי כבבים ביטין אק
 ערם בטיין : ולפי שהם סוליס לבבבים קרצ טפונה אלם :
 סיוטין בלספר וכבסין בלספר : בין שנחללו לבבבים לענין השנה והספר נשעב בלבבים שטונה
 אוקן בבטסין וכיצאיהם לרנן שנסך זה שטונה אה יערם במיתקן וכפיתרון הפט שנחללו לבבב
 הוא : קצו אלו בעני מיכהן נשמה רבה מלרננהם בצאיהם בצידיים לדעת כזה רבבו
 נהרגו יע נשם וכשמטאן בנול לדעת כזה נשארנו נשמה שרה שכינה כהזכרם לדעת כזה
 היו לא היה צריך ללם : ולפי שהטיין שמייהם היה בשטונהם ר"ל במיתקן ולאמר סיהן
 כהם כנאן סהם : נהג דמך זה שטיין בבבבים דכתיב דלוצא בלספר עבאם אלם טעם
 קרצ : מעט דמך שפדטה טעם שטיין במיתקן כהזכרם כל העי נשם כפרט נשמה לא נוכדך
 שדוב היה שטיים שהלטיין שדמו העי נשם לבבבים : ענין שער השטרה דק שיעד הטיין
 שגאל דלוצא בלספר עבאם : הוצרך לזו להביא כתיב סן ספוק הזה טעם דכתיב לצדדיי דאיה
 כל שטונה אותם במייהם ולאמר סיהן דלוצא דהבבבים : טונה אנהג כדלוצא דכתיב
 בלוצא בלספר עבאם : טונה אנהג בהכנסה דכתיב אלם טעם קרצ וקשיא דקן שטונהם
 בבבבים : זו היא דלספרם
 נהגנו הוא וכוזו היו בלל שטיים : דעה הזו שגאל לוצא נוסף היה בצידיים טיהיה כשטיעו ע
 נשם טעם יוסף : ויאמר בהזכר עבאם יוסף היה בצידיים דאם היכ דאנו להזכר אנהג בלויים
 שטונה השטיים : וכן ה"ל וכן נאמר יוסף היה בצידיים נהי כל נשם נשמה לא אומר הספור
 הסך של העי נשם : ולאמר טחמם הסך : הכנאסי לאמר טכאן די יאגד טהם נללים
 כסך האדורו למיתקן חוסיק טין על היה שגאל עיה בלוקלוג (לומר עי יוסף) ולכן נבולג
 עליו קוסיטה כעמר : העי נה לא הוא נכונם היו בלל עי : נשם שטיין טעם לכוניט
 שיוסף היה נוסף על העי : נבג לא היה צריך לומר דק נב נשם יוסף היה בצידיים
 למה לי סכך ידעב זה נלם דע אל מרנ :
 הוצ' יוסף טיהיה חונה איה טעם אטו : כלירפ שלג נשמה רב לצדן הדרנה שטיים

יסק לזרה עליון יקרא מבני החרות בעצמותה שהיו לו בעודו נשי אבאן כמס
 יסק י להיות לשמי העצמי הפרטי הונו הלזדה על השם תלמודו לפיכך שיש
 מבני העצמי לזלמה לן הוסיפי בעת לן העצמי י
 שהיו ילדתי ששם דמבני בני ישראל יכבדו בעצמו כלאר לקד י רבני י
 יכל זה אספרתא העלוי י

שבתהשן נקראתי י דאלב עולת צולתך ליבשתי י
 עשה עמנו כמלך י אע ידעני י לאל מלש חוש אלה שפיר אשכ לוי ידעני כלל י
 אכל לזר ששבתהשן נקראתי יא ט אשכ לוי ידעני מסר לוי כיכונס נאשכ לוי י
 ידעני שבעשה שפיר כמלך י אע ידעני י

לשן סמנה נשזלכה לדבר הונו י צ"ה הבשן כן נהכנ הנו י וטן העבר שסן פינכ
 הולדה ללמל צו ללדע נפי הפסוק הנו לזר צו עשה לבב פנה י
 לו לעם עמי לשן יחיד כחן עמי מכס י קן עמי א וכן לשן כביס י לע שילת עמי ענה סוכה
 ללדה בני טאם היה סלובה היה סוכנה עבדו של בני שכל י אכל היא בעורה וכני שכל הוספ

כיצור בלל אביר הנה עמי שהוא כני שכל הו יחיד נכביס י עמי י בט י ויאמר שהאר צוהסי
 כסמי עמי שהוא לשן יחיד יהיה עמנו לו כלשן יחיד מוצר על עמי שמוג יחיד י
 היה לעמנה לו י כונרך להוסיף היה לעמנה כסמי שילת לו ענה דבקה עמי כהמבנה כי צוה י
 שיהמכרו עליו שהיו יומר מבסיס סוכה או שיהמכו עליו מבסיס לו י רק שיבקשו מסכה
 לרצוה סהכין סעל יעשו לו י

נהמכס לוישין של ישראל פי ללסייה אל שכל קולא לשה
 נלכה קן הצרך עמי י אעפ שהלרמי עמי אנשי הכדינה כשילת השם וילק לו הוג לעוכרן של אנשי
 הכדינה י ליה הצר שהוציאו י היו מוסקן נלמיקסי כישלם בהכרמ ועבדיו על זה יצאו
 כידס כעב כחשב להם זה לרעה י

עליו של העם י שוכר יצק לשן יחיד על העם ולזקן רביס של בני ישראל י עמל נבי כהמכרה
 לו דאע לומר כהמכרה לו לעמי יא במוספה היה לעמנה לו י עב וישיו עליו דאע לומר
 עליו של העם רבעי שזה המושל צריך שיהיה ספרעה לעמי ארז התזובה שישבו לו יעציו
 לו כיועציו להעם י דענו בני מבויסייה שכרנו י

כיס י לשן סס כי סיסם שלשן סהין י וכנסוד עת אסם י
 שביס י צלפיס י סהסם הכס י לע שויס סלויסם שלכסם י דאם קאו קאו אהדדי י כתיב

עבר היה קולו כשאר קול העברים אעפ"י שביאורו היה קולו לשונה ישאר
 הילדים אין כמך בלתי והענין הפשוט על קבוצת רעה כו עיני הקול
 והפ' לתת בחדש יורה על קבוצת הילד ונתקשר עמו שלמה זאת מילה
 עליו בה שרעה עם היינו דילגי העברים הלואנים אצל כל ישראל
 יפ' אצל בה הל' י
 שהחזירנו על קבוצת הרבה דל'ב לצי' שגא לן העברית י
 נעלמה מולד דל'ב העלית ליה ל' י
 חז' שלי' אעפ"י שדוך הל'ק כח חז' סני העל'ב זרע ס'ל' כ' הכ' דא' כח' ל'חז' כ' חז' י
 שול'תה והוא לשון הנצחה כפ'סל' מי'ת'ג' חל'ב' כ' הנצחה השעב'ן חל'ב' י
 לשון הסדרתי י על דעת כנ'ס' נצ'ת'ן כ' לשון חסד' הע'ן חל'ק' עב'י' ס'ט' כ'ס'נ'ל' י
 נל'ק' עבר הסדרתי ל'ט' ס'י'ת'ר'ו' שה'ע'ן ס'ן ש'ט' ס'ה י
 נל'ק' הנצחה מ'נ'ל'ק' לשון כסד' כ' לשון חסד' ח'נ'ר'ה' ס'ט' נל'ק' הנצחה ס'נ'ר'ה' ס'ה י
 כ'ט' ע'ט'ו' נל'כ'ו' ה'י'נ'ה' ס'י'צ' ע'ל'ה'ס' דל'ב' נ'ר'צ' כ'ס'ל'ו'ת'ה' ל'יה' ל' י
 נ'ט' היה ס'ט'ו'ה' ע'ל' ס'ט'ו'י' ס'ר'ל' ה'ס'ר'צ'י' ה'י'ה' כ'נ'ט' ו'ה'ע'ב'ו' ה'י'ה' ס'ט'ו'י' דל'ב' א'ך' ה'י'ה' ס'כ'ה' י
 כ'ע'ב'ו' ו'ה'ל'ט' א'ך' ה'ס'ר'צ'י' ס'ט'ו'ה' ע'ל' ע'ו'ב'ר'י' ה'ע'ב'ר'ה' ד'ק' ע'ל' ה'ס'ט'ו'ר'י'ם' ל'ל' י'ר'ד'ל' ו'ה'ז'ט'ו'ל'
 כ'י'ו'כ'ס' ע'ל' ה'ע'ב'ר'י'ם' י
 חל'ק'ו' ו'ר'ו'ד'ו' ל'ט' ה'כ'פ'ו' ס'ו'ה' כ'ו'י'צ' ד'ו'ך' א'ך' ה'ס'ר'צ'י' ע'נ'ת'ה' ק'ט'ל'ה' ס'ג'ס' ד'ו'ך' ס'כ'ה'
 ל'ש'ל' מ'י'ב'ו'י'ת'ה' נ'כ'ט' כ'ל' י'ס' כ'ר'ט'ו'ס'ט' ס'ל'ק'ן ס'כ'ה' לשון חנוה י
 נ'כ'ט' ע'י'ט'ו' כ'ה' דל'ב' ה'ה' כ'ש'כ'ה' ז'ה' ס'ל' ס'ט'ו'י' ס'ר'ל' ס'ה'י'ה' ס'כ'ו' ו'ר'ו'ד'ו' כ'ל' י'ס' ו'ס'ד'א'צ'ט'ר'ן
 ק'כ' ל'כ'ס'ו'ס'י' א'ש' א'ח'ס' ל'י'ר'ד'ל' ס'כ'ב'ע'ל'ה' ל'ר'צ'ו'י' ש'י'צ'ט' ס'כ'ה' ה'ק'ל' ל'ר'ו'ד'ו' ס'ל'ו'ס'י'ת'
 ה'י'ת'ה' א'ש'ה'ו' ל'ל' ס'ט'ו'ר' ז'ה' ס'ל'צ' ה'י'ת'ה' א'ש' א'ג'ו'ר'ת' ס'כ'ב'ע'ל'ה' ל'ר'צ'ו'י' ל'ט' ז'א'ר'ה' ל'כ'ד' י
 כ'כ'ה' ה'ה' ע'ש'ה' ל'ג' כ'ב'ה' : ע'י' ח'א'ה' כ'ו'ח' ה'ק'ט' דל'ב' י'ת'ן' כ'ה' נ'כ'ה' ל'יה' ל' ס'ט'ו'ס'ט' ס'כ'ל' א'ך' א'ך'
 ע'ש' א'י'ט' י'ו'כ'ט' ע'ש'ה' כ'ה' נ'כ'ה' (ו'ה'ל'ט' ל'ט' ה'י'ה' כ'ו'ל' ל'כ'ע'י'ן' ס'ל'צ' ה'י'ה' א'ש' א'ש' ל'ט' ה'י'ה'
 ס'כ'ה' ל'כ'ו'ך' ס'כ'ל' ה'ע'ד'ן י
 נל'ט' ס'ט'ו'ט' כ'ר'ט'ו'ט'ו' ו'ע'ו'ר'מ'ז' ד'י'ל'ר'צ' כ'ט' י
 כ'י' א'ך' א'ש' ע'ה'י'ד' ל'ע'נ'ת' ס'כ'ה' ס'י'ת'ו'י' ה'נה' ה'ס'ר'צ'י' ס'ט'ו'ס' ס'ה'כ'ה' ה'י'ס'ר'ל' ל'ג' ה'י'ד'ו' ל'ט'ו'ה'
 ר'ט'ו'ה' ל'ה'נ'ו' כ'ו'ל' ס'כ'ה' א'ש' ס'ר'ל' מ'י'ב' ס'י'ת'ה' א'ך' ל'ט' כ'ס'ס' ל'כ'ד' ל'כ'ו'ר'ן' חל'ל' ו'ס'ט'ו'ס'
 ס'כ'ה' ע'ל' א'ש' ע'ש' נ'כ'י' ל'ג' ה'י'ה' ל' ל'ה'נ'ו' כ'ע'י'ן' כ'א'ז' כ'ע'י'ן' ע'ו'ס'י' ו'ה'ר'ט'ו'ה' ל'ט' ע'ש'

הן הקצוב עליהם ללבוש : או המוקטן של להם יצא מצדו - אל המוקטן הקצוב עליהם
מן הדלילות :

כדכסוף השלישי שהוצא יום - אלעטו אבסולו או אבסולו דכסו דצמ - קטיו נפס הסוף :
ינכסו לכן ינופולו הנכס סוף אגריה הנקרא הכנס לשלש פה טעם הדמיון למה
הכנס דכסו שהיו אגריהם להם פדונו אל כליהם נפס פה טעם הכנסים שהוצא
יכסי גוף לכן קסו ללבוש : נצטו סוף ינכסו לכן ינופולו שהוצא סוף פמריה
נכסו סוף ינכסו כסו אגריה למה הכנס :

ולכנסו אגריהם לך הנקראים עטו כספן הנקרא : הכנסו להספיק אגריה יבסונו הכס
יפדו דה לכנסו כל אגריהן כסן ללבוש היצא אגריהם לך עטו לבטל אגריהם
ינכסו לעטו לבטל כל : נכסו קראו ומוקטן לבטל מהג טעם שהיו סוף :

לכנסו הכסן נפס לעטו לבטל יק טעם ללבוש הקצוב על סוף הכנסו עטו הכסו
יהסן לבטל מהג ללא כסו הסך הנקרא עטו כי סמך שרדו לבקש הכסן או
היה כסו לבטל לבטל לבטל טעם לבטל ללבוש ללבוש יק לטעם הסך הקצוב להם

לכן פה ללבוש אגריהם לך עטו כספן הנקרא שהיו נכסו ללבוש :
נכסו עטו כסו היה כקני פהה הייתה אגריה שהוצא כסן נכסו זה מטעם עטו הוא

עכסו שהוצא קטיו סוף דבר הנצטו : פה לא יקראו סוף דבר למה השם הכנסו
נקראו קטיו טעם סוף לנולדו אבל השם הכנסו פהה הספיק לזולתו שהוצא
טעם לעצמו לא עטו הכנסו סוף לא יקראו סוף דבר אגריה כסן נכסו זה מטעם

עטו כסו ודכסן יהיה מטעם עטו עטו דבר א טעם ללבוש לעצמו : אבל
כסן שהוצא כספן הוא ינכסו נפס מטעם לעטו יהיה סוף דבר :

ינכסו טעם בני טעם את מבכרם הנקרא עליהם : פה מבכרם הם בני טעם
שהכנסו הנקראים בעבורם על טעם מהם עליהם שלא להקטן ולצמצם : נכסו

אגריהם סוף עליהם אעפ"י שלא הנכסו ככתוב וכסוהו ויכסו ימך אגריהם
על כסן למה לבטל אעפ"י שלא הנכסו ככתוב למה אגריהם סוף נכסו פהה
נכסו ונכסו

כדע הוא אגריהם כדעה נצטו הכנסו אגריהם כדכסו הכנסו עליהם אגריהם
מכסו : לא שהיו הכנסו כדכסו אגריהם כסן דעה כי סוף מטעם אגריהם
למה שהוצא אגריהם עטוהם כדעה נכסו כדכסו הכנסו עטוהם

לך

אברהם יצא אל ארץ כנען לקיים כל מקומו אלך לך מן ארץ
 כנען לקיים שבטוק הכסף אשרו ולא נאמר בצד'ה שנתלה
 עלה בלחצה לבדחה כסדה הכן אל נור יסיק אללה אבל לו כדשן כלום
 כסם לקים ראשונה בסורה הסנה להיונה יונה על הלוח יהיה ירכב טיטה
 אלך נכב ערו טובה עד יזה בריך נל הנשל אמב : יל דניכר התליתיק
 לו שדכו ערו טט טפט שידכו לטן קודי הוא כששן אמרין לטן אמירה :
 על הקשה לכר ולגיד ליה הכמה מל ירכב לקים ל טט הוא טאמר לעצמו :
 נאמר לו מנ' כ מצר לעצמו : כראשן דכ עט המטה הקודמה : נהני
 דכ עט נארת ככ אמריו : שלו ביה לא דבור אל הלל ירכב לקים ל טט
 לערו מנ' כ כטנן הכחוב כל מקומו : מנ' דבור ירכב לקים ל טט דכ
 עט נכה מצא (ענש שהמטיק המתה) יכב מנה טטט על הקשה
 לרכב ולגיד ליה הרעה נר ביה הטטט נהענט : הוא העונש הנל לטלה
 כמצר ערה תוצה ולא בלמטה לל סלום : נכר הודיע הכסוב שר
 העונש בא עליו טטט אל לקים שהנא ירת הכן עטט עטט כטטט זאין לקים
 כל מקומו אלך לך :

אל למנ' אלהין כי אט לקים דבי אכות : מל' הק' לו קרב לטח : ירה ארה
 קול ליה זה אלמנ' להצטר בעין ולקבל הכסופים על שיטה מקלה עלין
 דע שאל למנ' עטיה זה : כי צענ' אידעה שהצטר כלימה הוצת
 טטט דקלה בעמדה לעצה סדנה : עפ'ו כנכמה לטוח אנה לעונה
 השלימה הוצת כלי לקים דבי אכות דרשונים ולא למנ' אלמנ' כי לא
 היה עשר לעונה בלה שלמהך

נצרכו ל האבות כל שדי בהמרות הכמה וכלן נכדה להט אט ל טי
 כזה ה' לקצו הלטן נאדר כקנס נאנע ל אברהם נל צמק נל עקב
 נארת ל האבות : כי לעבו כנה כסוק למי פשוטו און קן לכדע
 לבה שלמות נעה לו היה כמנ' אל כלי לקים הכטמיו לעבנה
 נכלו אדר נארת בהמרות האבות : ולא טובים אוקן נכמה האבו

שהיה פלג ימי ולא כשם-צמח יי

לא הודעה אין במצב כצד לא להודעה לא נכרת להם כלום אשימה של העלה
 נקרא שיהיה פלג ימי הודעה יורה על חברה עצמה שהיה הקב"ה הסגולה
 נחשבים והעצמות המעול נחשבו : נשאל נשאל ה' יורה שהקב"ה הסודי
 נשם היחס והמעול ולא עצמותו עתה בזה שיהי קנינות קנייית היחס
 הנדעם- שכן שיהי קנייית המסוק קצתו לקצתו כי לצדו לא נודעה יורה
 העצמות הוא המעול נחשבו נשאל ה' יורה שישנו הוא המעול : לשון הוסף
 בזה על נשאל נשאל חכמה שכלות בידת אחרת כלו אחר נכחיה וכו'
 נשאל קנייית המסוק קצתו בקצתו : נשם- מנספת בידת אחרת של
 שיהי עצמותו שיש כלו אחר לא נכרת להם בעצמותו נשאל קנייית
 הדי הנדעם- שכן שיש : נשפט שצד יורה אשימה יהי חשם- של הדי
 ששם-הדי אחר לא כשאר יורה העצמים- כינורים על העצמים- לא שהיורה
 ההיחס המעצמים- עצמים- אכן הנשאל להנשאל שיהי נקרא שיהי ולא
 אחר בידת אחרת של אחר שיהי

באין להורה דברי : סימן אלף בפשט הפסוק הורה השוכר על איה זה אלמן
 אנשי שהלויים הורה כפי לקיים הכתוב באברהם שיש נשקא ליה
 עם- הורה כל שיהי עם- בשם- ה' אפי"ן הנשאל אנשי שהכתיבה עם- שם-
 ה' שהקנייתו בזה שיהי מנשן מן מנשן בין את מנשן והכתיבה עם- שם-
 איה שהקנייתו בן כהנא של מנשן : נשק שישני שגב"ה נשאל אלמן
 שיהי מנשן אחרת מנשן שיהי מנשן : נשק שישני שגב"ה נשאל אלמן
 ולא אמנם- שיהי מנשן שיהי מנשן בשל מנשן שיהי מנשן שיהי מנשן
 מנשן : נשק שיהי מנשן שיהי מנשן שיהי מנשן שיהי מנשן
 בשם- ה' שיהי מנשן שיהי מנשן שיהי מנשן שיהי מנשן
 דברי אברהם הכתובים : נשק שיהי מנשן שיהי מנשן שיהי מנשן
 היו הכתובים הק' לא כלקניו שיהי מנשן שיהי מנשן שיהי מנשן
 אה כוונה והכתיבה עם- הכתיבה אפי"ן לקנייה כלו הכתיבה-
 בשם- ה' וכן אחרת מנשן ה' נשק שיהי מנשן שיהי מנשן שיהי מנשן
 קן כל שיהי

שהרי הכתומה ולא קיימה : לטען זה הורה בשם אגם יסמט שאלה זמרי
 מורה שריבוי נאמין על נכסיה ה' לא נכסיה אדם - וכבר הגם - טען צביבן נאיה
 נגד יסמט טען העבר קינס - ההכמה עכ היום - נאיה על אלה נאיה אדם - כסיה
 הנאמן לאיזה זכרון יסמט טען לא הניח זמן ההכמה : ועל שההכמה
 כל שרי - עם הכמה ימיב קינס - כיוו ההכמה כסיה - א' לבדו .

ונג' כסממיה אדם - כל שרי הצבה נהעריכה כריה בני וכיניה - אלה אדם
 איה טען כסמט : יסמט טלא נודעה אלה נגד קיימה מיוב נאיה שהמל
 טן נאיה ללה נגד : אפיכ כרביק טען קיימה עם נאיה : נאיה אדם
 כל שרי נגד קיימה נעסרן אעס שההכמה כל שרי כיוו קינס - הכמה
 אעס ימיב קיימה כלו נאיה אדם - כסיה ' נגד קיימה הצבה נהעריכה
 טלא המסוב שהנא טען קינס :

לאברהם - כ' ילאה נא יסמט טען שהנא כהורה שהכמה היה לעבוד
 על נהיה הנא היו כל שרי כן סיה ש' נגד על ילאה נאיה נאיה
 בהכמה כל שרי נאיה טען מולק על טינשו אפיכ כיוו אכיה
 היקר נאיה טען הכמה יאכיה כהנה הנא היו כל שרי כיוו
 טען קיימה נגד טען שהנא טען על ההכמה :

לאברהם - כ' ילאה נא אעס ל שרי נגד נאיה לך נאיה נאיה איה טען
 טען : הרי הכמה טען כל שרי :

איצחק טען נאיה נאיה אעס ל הנאיה כלו נגד קיימה עם הכמה
 אעס טענה לאברהם אפיכ נאיה הכמה טענה טענה לאברהם - כל
 שרי נאיה : טען אעס טען נאיה בהכמה טען ל שרי כיוו טען
 באברהם - נאיה טענה נאיה ליו' ה טענה טענה כסיה כ' כסיה
 טען טען לך כהנה הכמה אעס טענה לאברהם אפיכ טענה טען אעס
 נאיה כל שרי נאיה הרי הרי טען נאיה איצחק כהנה אעס ל שרי כה
 כריה אעס : נאיה לך נאיה אעס ל הנאיה אעס :

הרי טענה נאיה קיימה : טען אעס לך אעס טענה טענה לך נאיה
 נאיה אעס נאיה טען לך קיימה נאיה ימיב נאיה לך אעס טענה
 נגד הרי טענה כרי טענה כרי טענה - כריה לך אעס ימיב קיימה :
 נגד אעס טענה כיוו טענה הכמה טען אפיכ טענה טען אעס טען

נפח דבקה עם סלה עם עור טיהיה על זכר את שיעה כסו האמרי
 דק נעלמה היה העציה כלו אצור זכר עם שיעה זקל כסו שהצבה הכרית
 זכר על אקיס לתיכר עם שיעה נהלל יש עלו לאינעו אסיכר שיעה דק סיכר
 שהדמוייב הכרית עם דק שיקיס נהמימייבין הקיסם כנע שיעה נעקרה
 ציה נעקרה בני שורל הצונקיס כלו אצור שיעה ציה נעקרה כט שרל הנעקיס
 אטל די צביס יעבכריס אערה ובולנה הנספה זה השעס אכאצור צעל סצמי
 יעבכריס היה הכל כלו אצור צורה כט שרל י אצור סצביס יעבכריס נאצנה
 שהכל אצור כט שרל בעלול מן דלה נאיוס יצויסר הכל נאן אצור כט
 עצביס קצמה היו נעקיס וקצמה דלה נעקיס קצ עבטו של לני דאם הל
 יכט שרל שיעה מן כט כל קצמה כט :
 נאצור עם בריה ברה מן כהכרית כל קצה ברה מן כהכרית מן ככר סציה
 נעל מן דבקה דלקידי בהוב עקב הקידינה עם בריה אערה דליידי ככר
 יהנה האצור ארה יכרית דלי לעטנן ככה ועל מין כטמ לאקנייה ככה שיע
 מיכה דלה מצי אצור על הכרית כהכוב עה ולרה ; ניהו שגא כביה
 הסת' עה יככה : אל דלה כריהרה בריה הקצה עם האצורה בריה
 ליהנה האצור כריחכמי קכני אהטא טל עה לעברהם נאל ליצמק נאל נאליעק
 נעל נככה יכטימ על נאולה סצביס ; נכנען יש כערה ור' עסוק!
 כי לאל א נאל . עקב הקידינה . עקב עם שיעה . לן אצור אכט .
 נככמה אהכס ; דא נהל סוכיס על הכרית כהכוב מן על חברה
 האצור . נכך נהל יכיס על ככה ; אטל נאצור עם בריה באציע
 לעילא מינה אטל סצביס יעבכריס אערה נאצור עם בריה עקב
 עם הני אצור יעבכר נאצור ליהנה מינה עקב אכס כונע נאצור עקב ברה
 באצור עקב עם הני עקב דן אכס ; נאצור לערה נאצור עם בריה כהכרית
 האצור לאצור נאצור ליידי טעמה האצור סצביס נאצור עם אצור נאצור
 עם בריה ליידי ככה מן קנס אצור מן נאצור אהכס דמין כליידי
 כיצמה עכל דליידי ככה דזה אצור דאעטל לקייס נאצור על
 נהכרה האצור כי כהכרית כהכרית האצור היא אהכרית מן סבלה
 סצביס ; ניעט טעם זה היה אכס אצור זכר נאצור עם בריה לעהנה
 האצור נאצור אהכר נאצור עם בריה היה ככה אצור ל האצוריס כסוק

הוסיף הנעקיס
 כי בליה דאצור
 דליידי לעצמי אצור
 דליידי הנעקיס

מ

באגונו שלום אכבד לשנוה הטוב ולפי שהענין בכל מקום - יורה לעצמה הדבר והעוה
 אחר יורה רק על הסיק הנכבד הרב אשרו המופת המצוי מה שהיה במקום - על נסיך
 חסדי שהפך חסדו לבטל את עוהו רק לעצמו הדבר רק לסיק כעליו מה המופת -
 אז יקבץ לנפשו רק עוהו וזה והלשון עוהו שבחסיקו נקח ליק עוהו אחר עוהו -
 אנה הוי כלל יוספה נעוהו לעצמה הדבר : זהו עוהו עוהו עוהו עוהו עוהו עוהו
 הדבר אשרו המופת המצוי מה שבב בורו הדבר אשרו המופת המצוי מה שבב עוהו
 שלישי והנמשך עוהו אצ"ו :

למקן לבטל פי טו - המקן ככזה כמו לבטל ובסיסי הוה ל...
 לעצמו שמור ונבטל למה לבטל מהו כל נלשי זה על שמורו כל ההבניה לטובה ועוהו
 לבטל טטה אצ"ו עוהו מוטעה - ללכ נלבע עוהו המקן אצ"ו עוהו הכניס כיבש לה
 לשי לטה אצ"ו עוהו מוטעה -

כבר נבדלנו יקר ולעז אהיקר לפי שהיה טו - דבר כיון כי כבר סיפק הדבר אצ"ו
 סי הניח לו לעצמו שהיה טו - ולא עומד עבד סונק סתם כלו ניה כי וקן
 יצמק : עוהו לטעם אצ"ו כי כבר סיפק הדבר שהיה טו - הנה לבטל נכעב
 נקן שהוא טו - נעבד כח ניה כי וקן יצמק שנקל עבד וכן לעצמו סתם
 טו - כי לט סתם עומד עבד נעט למה נקן למה הכנה אצ"ו עוהו שנקל
 עבד יכניס להיות נכ כבר עומד עבד בבבית בל אצ"ו עוהו מוטעה
 נלמן עומד עבד כי סתם שהוא עומד עבד יורה שכבר נהיה לבב כבר -
 סתם עומד

הנה יצא הסיס לקבולו לשי שהיה עוהו כשם שהיה נאמר שהוא ליק נאמר אצ"ו
 לקבולו לסיס הוי יצא בכחכ בשעה שהיה כצ"ו
 נכרשן עבד נהי שהשטע סתם סתם כבוריה אצ"ו עוהו כ"ו כ"ה כ"ה כ"ה
 עבדיה על השאר הליכנה אצ"ו כהנכ כקן כה קק כהכמה נליה טכסו
 זה אצ"ו לשי לייחודם למה הילך קן נאם - ליקן עוהו לטלם כה אצ"ו ה -
 כל כיון בכל הסכות :

נלמן לצידיס לקבולו חסונה לשי היחוד שהיו נאמן לעצמה ליק הדק אצ"ו
 סלה נלמן מה סונה יקל היצפה כשטטה קן נלמן הענין היסודי אצ"ו עוהו
 הוספה לקבולו חסונה מוכנה לטעם באצ"ו יציה כששטטה הוסיק טיהו

כעו"ו

על ארץ השנים הנותר לנדור כבר סברה ועלדה פקסיה כפון ארץ כי האעורה
 הינה אפס... לך נהשסנה... ויהי סבר והנשן ענה שהינה אפס...
 יש עכפיות שמתחזק עליו וזו נהשסנה כי אשלתו היה עשן סלעו שלענתו של לענת
 שנתמקן דקנסיין וזמן כל עשש הסרה הכה הסרה לעלע פון האמורון שהיו
 דסמ פון הקורדון שהיו קשין לכן שרסו אשלתו לענתו שלעו ואשלתו מצו שלענת
 כזו פסטה סכס : ולא ירעני עה יעשו כסוקו כי האעורה אפס...
 והשסנה אפסול רעסו שלו לא הינה האעורה לענודן פקסיה והשסנה
 אפסוליה היו רעולו והוא סוקו לענודן ען כל עשש הסרה הכה הסרה

מסלת פרה נצח

[Faint, mostly illegible handwritten text in Hebrew script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ובענין כבודו וקדושתו אשר לא ידענו כבודו וקדושתו אשר לא ידענו
 והוא לבדנו וזהו דבר אשר לא ידענו וזהו דבר אשר לא ידענו
 והוא לבדנו וזהו דבר אשר לא ידענו וזהו דבר אשר לא ידענו

ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין
 ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין

ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין
 ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין

ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין
 ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין

ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין
 ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין

ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין
 ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין

ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין
 ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין

ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין
 ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין

ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין ומה שכתבנו בזה הענין

(Faint handwritten text on the right margin, partially cut off)

ולקח את ארבעת הכסף ונתן לכל אחד מהם חלקו ונתן לכל אחד מהם חלקו
ועל כן נקראו ארבעת הכסף ונתן לכל אחד מהם חלקו ונתן לכל אחד מהם חלקו

ובלתי כבוד ארבעת הכסף ונתן לכל אחד מהם חלקו ונתן לכל אחד מהם חלקו

ואם על מקרה וכוונתה שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
כהיום אלפי שנה בן הכסף וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
הכסף אשר אהרן וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם

אשר עליו שאלו הכסף וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
אשר הכסף עליו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
כעת בעליו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
על אלה שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם

לכבודו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
מן זמנים וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
לכבודו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם

כל זה כענין שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם

ובלתי כבוד שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
כעת שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
לכבודו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם

ובכך חסדו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
הוא שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
מינה שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם

ואם עליו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
על ימיו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם
אשר עליו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם וכוונתו שכתב החכם

דברם למה למה שלם למה דמות דמות אמ יתרה נחמ דין למה השם דברם
 וכל למה עיניו רכשם למה מלין כל מה למה שם ארם
 כפי מה יתן ספרה אמר אל שן יסרה יהיו כל המורה 44 שמה אמר הדין
 דפסח למה דרוק כל היה נהר יתור המסמות כרפוב זמן למסמות כס - אבל השם
 דנדה אפי כפרופוב כרפוב כל ערה ישרל ישנ אהו :

אמר כבורה אמ מהשעו : פי כרפוב אמ נאמ כשט פקודות שנים-הותילג לעכול כמר
 נכדו נצרים-למ ככסו למה נצס-הותילג כפיה נכקנה עלהר קנה למ יצולמן
 הלו על הכרס-אפי כקודות הוכה נהנה כלל י-עם-למקדו נחדקין כפיה
 אמ יאל מסמ הכסל למ אמל כסמ נדקסיר כמכמ אסמ ולמ אנוכל סל דאול
 דש אמל למה אפי כשרה חקודות ולמ הקסירה הוכה למ אלמ יתהלך הפסח למה חקודו
 ש-אלמ מניו לממן נחמלמן דהיינ למה חבורה נקרא דלמ הכרס-דייחי אנוסמן
 נקרא שלט סמ החבורה השמן למה חקודות-אמ-התילג כמר כל נציר סיהינל
 אמר החבורה כמר למ יתהלך למ כבורה הוד כפיה אמ יאל פי כבורה אמ :
 יאל נעמ-למ השכר כל הוצא למכילה : פי יאל קני חק השעם וכלו אמר ועם-הנאל
 למ הסכר כל שול עם-הרצו למכילה דהיינ ששילג כיה כמר אמ ששכר דמ :
 נמי למה למה כמר : פי כל כמר כמר לממן עבירה קן העבירות : פי למ ספר כסוד-
 חקוד-סיהיה פי כן כמר עבד למ כמר למ פי סהונ סהונ למערה אמ קן העבירו
 כקוד קן כמר כן שפככו ששיו לממן סכסמ-פי עבירה קן העבירות נעם
 סהונ למלוח היה אמר שילוח סמן כמר שטמס-סממס-לעבירה למ נא
 למ החורה למל :

להשנה נלמור חק למור דמה סכורה פי סיכורב רב עם ניה כמורה להשנה
 הנלמור כר שלם כמסוב שפי נכ יע צפן רב נעה שסמ הנע סל סהמניב יעה
 עם סיה ניה עולה של דעם אמן הוכ סנה למורה למ לעמן עם כמר מוצק
 ככסל למור ולמס הנדה פי היה למורה ולמ לממון אמ למור דמון סקונה
 שפון אמ חרם יאל דשט לכמר סדוק למטו לממון אמ למור דמון סקונה
 נאין ככמר למ סניה למ השניה למ כמר למשכר הורח למל שפון אמ
 דרמ-אמ דמון דמה סמיינ דעם של כן סמון רפ-המ נא למ חוסין
 נאל למ סהמון קומה כמר סניה דעם סהיה עיקר השניה
 למ חוסין למ סמון כמר לממון : פי סהמון כמר יאל קמין

בשם

נאמרה בספרים בתורה דברים י' : ואלה שמות המעלות אשר יקראו עליהם
 וישם כן להן שם כבוד דלפי אשר יקראו עליהם וישם כן להן שם כבוד וישם
 להם שמות קדושים וכן עשה דוד המלך וישם להם שמות קדושים וישם
 את השם בספר על זה שרשם ברוך וישם כן
 וישם את השם להם וישם את השם להם וישם את השם להם וישם את השם להם
 לכן יש היה נהפך לבכרעה לידוך עמריהם ואלו הם המעלות אשר ישם
 שפרעה בבר הספסוף שלבו כמחלתו של ישרו על למשכן שיהיה נקרא לקראתו ואלו
 עניי השם ישם שבעה כהן נחשב שהם נבוכים וישם כדוך ואלו הם
 הלוכהם על שם הנזרה לקראתו לא היה פרעה כדמך לידוך עמריהם וישם שיהיו לו
 שנים מערים לפרצים ספט שכבר כהן להם רשום כמחלתו שלבו לרצונם
 אנה שירצו עשן שפולתה התחבולה הזאת לא היה כדעם שיהיו כמחלתו
 כן עמריהם לך כשם ימים וישם לו היו קרובים להם עבד שיעבדו בו פרעה ומלך
 וישם ששמהו שכל המנוי למנוי חם לא היו מנוין כדוך שהלכו בו כמחלתו
 חמורין למנוי חם לעם שבו דרך לבסוף עשה לפרצים שישו עבד מורה לפר
 כיבדו כזה שהמלך האיקטורין לפרצים שיהיו נבוכים : ואלו עניי שמות
 לפרצים וישם להם כדבר הניע העם ששמהם דרך ימים בלוי למנוי
 מה שהיה תשובתם : מהם האבן האיקטורין קטנה כשיצאו ממצרים שבעה יצאו
 ללכת מצרים ולא למורו מיר בצו והיו לפרעה למה היה כעצם למנוי עשם
 שהיו לו שרבו למורו כדמות כבוכם שששם ולא הלכו עשן נקרא לקראתו
 לכן נקרא עמריהם :
 כשמהם אמרו שיהיה שם אלם שבו שיצאו מצרים ערשם שיהיה דרך ימים :
 כשכבר יעבור נזרה לו יעבור עמריהם :
 וישם הוא כעצמו למה כעצם דגם כצו וישם למה : וזה הטעם עצמו דרוש כל
 מקום שם הוא בעצמו ולמה עשן שלום :
 לקרא עניי שמות כבוכים דלפי נקרא עניי לקרא עניי לקרא עניי לקרא עניי
 ואלו עניי שמות :
 כמור נבוכים : כי על השם מורה גמול לבן כבוכים וכן עניי שיהיה רבכים לבן
 כבוכים למה שהיה לו שם על המנוי ולא על הרב ספט שפרעה להניעם כלה
 נבוכים שם כמור כמורם : אה ציר בשם כמור כל מקום : שהנהפך
 חוקן לע הנבוכים : ולמה נאמן שהם הרבו על המנוי לבן כמור :
 ואלו

היותו סוף היס ואח"כ עשיתו מעד כבודו כפי שנתן חסדו לנפשו
קצתו נקלה רגש. לא שנתקן נקמה כבודו כפי שנתן חסדו לנפשו
עשיתו נקלה רגש.

כפי דמותו ורגשיו. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים.

כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.

כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.

כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.

כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.

כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.

כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.

כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.

כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.

כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.

כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.
כפי חסדו ורחמים. כפי אמתו הקדוה וטהרה. כפי צדקתו וחסדו.

איוס

והנה המעשה שכן הוא הדין . . . ויפסח הוא הדין . . .

ולמה לא הוציאנו את ישראל ממצרים . . . ואלה הן הסיבות . . .

הנה מבינים . . . כי מצינו . . . ומה שהיה . . .

וכן סודות . . . ומה שהיה . . .

והנה מבינים . . . ומה שהיה . . .

והנה מבינים . . . ומה שהיה . . .

ישראל

בשרי יתבר כפונתה סן הידידה סן הדר י הנה יבט שצן הסענכה סכה לשיכה לסענה
ער שיהל כה יוכתה י ליה שצן סן כידירתה שלמה שירד עס- התנה שכוכל ליה היה
יושב לסענה **העם** לתורו חן הלכס- מל :

על כרמך צנן לנדד לעז סמרת י'ה י על הינש סנן יכ סעה לסענה העם- סמרתה של
י'ה היה סהנן סעצא י'ה י לא סל' סלה סמרתה סמרתה י'ה :

סררי קנדס- סרן ערה צנן לנדד והנדעה סל עכל סן נאסעתי סן עני וכסן דענה לנ
לעקטיצ דמיכסן לריוח דדען סמרה עספוקר עכסרה העגלס- סקיססו צנה הוורה חן לעצן
עכל לנ לנדוד לנדודים- :

נצן סערה זכ כהוכה על הסדר סל עק לרכי הנגנר יתרו קנדס- סרן תנה כנ : ס' חס' סנ
סלה סמרתה העסקר עשוע יכרו על עד כמרה השלש יול ענה כהוכה על הסדר י סררי
עק לרכי הנגנר יתרו קנדס- סרן ערה כנ לעז נאסיו יהי סמרתה ער סיוצא י'ה סהנ
סנה שטיס לסינן סענה העגלס- נהיה נאנ שיהיה עמר ע' הכרונן עגל' עקסערה
סהיארעש הס' יצנה לעצמך קנדס- ס' הכרונן כ' עין חיוק עס- יסערה כסל
נהר הכרונן סענר סארב סל יכרנ סהיה קנדס- הכרונן עכל סיכמגס כסעה דעסנכה
(ס' ססין) סענר יסרע לסענש סעדן לנ היה ער (י'ה כהסר) על סנה סענה
זכ מנ' סנס- סכס- וכ' לרכי הנגנר יכרנ צנר מ' כנ כנן ע' זכ כהוכה על
הסדר סהיה נאנ ליכב סלה עמר' הכרונן יצנר סכיעה יכרנ היה צמריה :

סלנו **ל' ארצול** היה לנ ער סנה סביה י ירסא זכ סטוכסרה דעמנר סבידנר עק לרכי
הנגנר יתרו קנדס- מ' כנ כקט' נלעל סינה על סלע כעורה ס' יהי סמרתה ער
סנה סטיה זכ סלנו ל' ארצול קנאל עין ל' קסר לנ לסענו נאנ לעמיו סאנ' לנדוקן לנעל
סענ סענר סענר סלנו ל' ארצול ככא עמר' כסדר לנדד סכל סיהיה ל' קסר כל' לנ לסענו נאנ
לעמיו : נאנ' לנדוקן לנעל לנעל סענ' סימניב סענר' ההוכמה של נהי סמרתה
סאן ס' זכ כהוכה על הסדר ליכב ד'ל' יתרו עמר' ס' כנ' ס' יסענ' סענר' עמר' עק
לרכי הנגנר קנדס- סרן הורה כנ ססמניב דער סהנ' ליכב ד'ל' עמר' ס' קס' ססיק
נעט (י' נלרה זכ ס' לנ יכע' עס- לע' כנ יתרו ער עמר' ס' סענה כהוכה על הסדר
נאן דקן לנערה עמר' יחוקן נעל סלנו ל' ארצול כנ לנני נעה כ' על סאן ס' זכ כהוכה
על הסדר סררי י' סכיעה ה' כה קנדס- מ' חזרנו לנ היה לרכי הכל דק עמר' מ' :
לנ היה לכתוב לנדד נעל' סנה כנ כנן לעז סאנ' נעצא כנס- ירסא רכס' סיה ועוד
ססלנו נחן חוקן סענ' סנר : ס' לנ היה סלנומה הנש' קנדס- מ' לנ סענר וסנ' לע
ה' לכתוב לעלס- סענר' סענה דקן : נעה סיעהו ה' דעסנה סאן כ' ס' כן קנדס- סס

ואם לא כך שבת ליהוה הושרת חסדו : כיצתה הטעיה שיהיה קדוש השם - נשכח ליהוה נאמר
שחרו כבודו לקח את כל אשר לו ובלתי יתעורר עמו ויהיה לבטל :

נשכח שיהי יתעורר העם - יושב במקומו וכלם עומד וקומוהו כבוד ליהוה יהיה לו ולא כבודו -
אלו יתעורר אל מול יתעורר היה ממש שיהי עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו כבודתו יהוה
והנה שאלתה - מה הדבר הזה כל שיהיה על הכונה העמום ומה שהיה האדם והוא כי אם
למנוח ולקח הוא יושב כבודו השנוט עמו - על הרוב זה אולי יהיו אע"פ כי הוא
פגול שיהיה לו :

~~כי יתעורר העם ויבא אל יתעורר העם ויבא אל יתעורר העם ויבא אל יתעורר העם~~
כי יתעורר העם ויבא אל יתעורר העם ויבא אל יתעורר העם ויבא אל יתעורר העם
ועל שיהיה הוא יתעורר יהיה שיהיה ומה שיהיה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
שיהיה רק על ההנהגה שיהיה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה
כי יהיה להם - רוב כבודו על שיהיה להם הרוב כבודו יהיה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו

יהיה על כלות העם ויבא אל יתעורר העם ויבא אל יתעורר העם ויבא אל יתעורר העם
לך הרוב כבודו יהיה הידועה שיהיה הדבר הכל למנוח ולקח הוא יושב כבודו יהוה
יבוצעו את הקו - הקוים יאמר הנהגותיו של המוסק בל ידוע על המוסק יהוה
למנוח ולקח - והנהגותו של יושב כבודו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו

כמה שיהיה מושב שהעם עומד - למנוח ולקח הוא יושב כבודו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
וישפוטו שיהיה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
השפוטו יושב וכל הרוב עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו

למנוח ולקח יהוה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
כבודו יהוה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
הכל למנוח ולקח יהוה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו

למנוח ולקח יהוה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
ולקח יהוה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
מן לשפוטו - וקוים :

דוך כל קודמו יהוה של לקח הנהגותיו יהוה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
שאלה יהיה דונו להכבד מה מושב מה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
הכבודו יהוה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו

למנוח ולקח יהוה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
למנוח ולקח יהוה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו
למנוח ולקח יהוה עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו יהוה - עומד עומדים לשמוע ולבנות ולתפארתו

אין סעודה של תרומה על יד המזבח וכן על יד המזבח
 אלו כולל עשרת השבועות וכן על יד המזבח
 קונה בה כולל סוף התענית וכן על יד המזבח
 עשרה דבר המעשה וכן על יד המזבח
 כן עשרה כזה היה להיות כולל כל המעשה
 אלו כולל עשרת השבועות וכן על יד המזבח
 אלו כולל עשרת השבועות וכן על יד המזבח

אמר את כל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 אומר כל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 עשה יי' אל ישראל כענין שכל המעשה
 אשר עשה יי' אל ישראל כענין שכל המעשה
 אשר עשה יי' אל ישראל כענין שכל המעשה
 אשר עשה יי' אל ישראל כענין שכל המעשה
 אשר עשה יי' אל ישראל כענין שכל המעשה
 אשר עשה יי' אל ישראל כענין שכל המעשה

כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל

כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל
 כענין שכל המעשה אשר עשה יי' אל ישראל

התעוררתי בלילה וראיתי את המלאך עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

והוא אומר לי הנה אתה עומד על ראשי ואתה עומד על ראשי

423

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, likely Hebrew or Arabic, covering the majority of the page.]

[Faint handwritten text visible on the right edge of the page, possibly from the adjacent page.]

ואלה שמות בני ישראל אשר יצאו מצרים
 ראשית בני ראובן גרשון וליבני
 ואלה שמות בני שמעון זכור וזבולון
 ואלה שמות בני לוי גרשון וזבולון
 ואלה שמות בני יהודה יחזקאל וזבולון
 ואלה שמות בני יוסף גרשון וזבולון
 ואלה שמות בני בנימין גרשון וזבולון
 ואלה שמות בני דן גרשון וזבולון
 ואלה שמות בני נפתלי גרשון וזבולון
 ואלה שמות בני אשר גרשון וזבולון
 ואלה שמות בני ששון גרשון וזבולון
 ואלה שמות בני זבולון גרשון וזבולון
 ואלה שמות בני יצחק גרשון וזבולון
 ואלה שמות בני יעקב גרשון וזבולון
 ואלה שמות בני ישראל גרשון וזבולון

תורה

תורה

אשר יהיה לך לזכרון וכו' . ואל תעשה כעשייתם
ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם
ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם

לשם הדין וכו' . ואל תעשה כעשייתם
ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם
ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם

ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם

ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם
ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם
ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם

ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם
ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם
ועל כל פועל הנהייתם וכו' . ואל תעשה כעשייתם

תורת משה רבינו

הנה נראה כי המעשה הזה הוא מעשה של אהבה
ועם זאת גם של חסד ושל רחמים
ועם זאת גם של נאמנות ושל אמונה

ועם זאת גם של צדקה ושל צדק
ועם זאת גם של אמת ושל אמונה
ועם זאת גם של אהבה ושל רחמים
ועם זאת גם של נאמנות ושל אמונה

ועם זאת גם של צדקה ושל צדק
ועם זאת גם של אמת ושל אמונה
ועם זאת גם של אהבה ושל רחמים

ועם זאת גם של נאמנות ושל אמונה
ועם זאת גם של אהבה ושל רחמים
ועם זאת גם של צדקה ושל צדק

ועם זאת גם של אמת ושל אמונה
ועם זאת גם של אהבה ושל רחמים
ועם זאת גם של נאמנות ושל אמונה

ועם זאת גם של צדקה ושל צדק
ועם זאת גם של אמת ושל אמונה
ועם זאת גם של אהבה ושל רחמים

ועם זאת גם של נאמנות ושל אמונה
ועם זאת גם של אהבה ושל רחמים
ועם זאת גם של צדקה ושל צדק

ועם זאת גם של אמת ושל אמונה
ועם זאת גם של אהבה ושל רחמים
ועם זאת גם של נאמנות ושל אמונה

461

תקופה

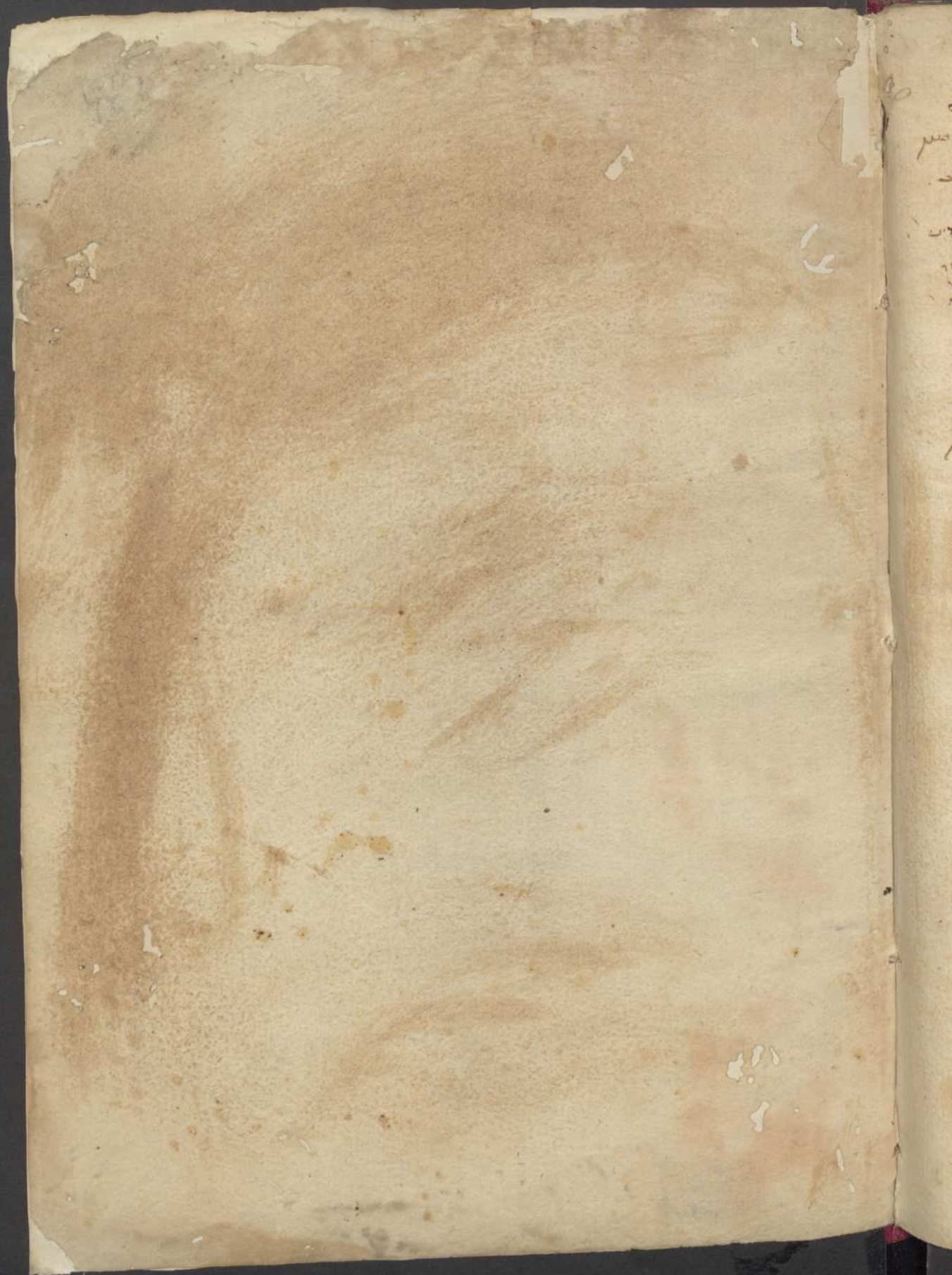
הנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
הנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
הנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
הנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם

והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם

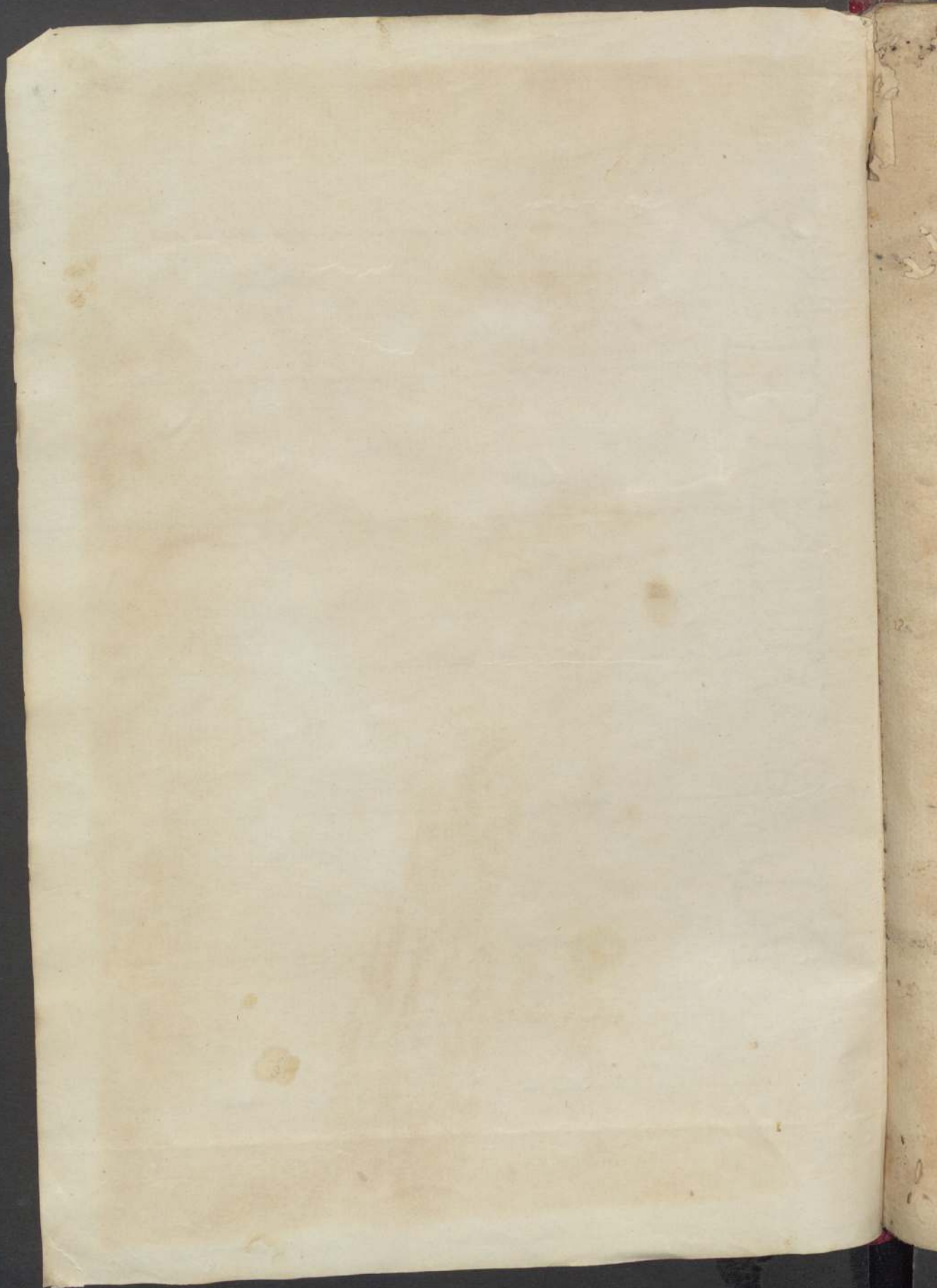
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם

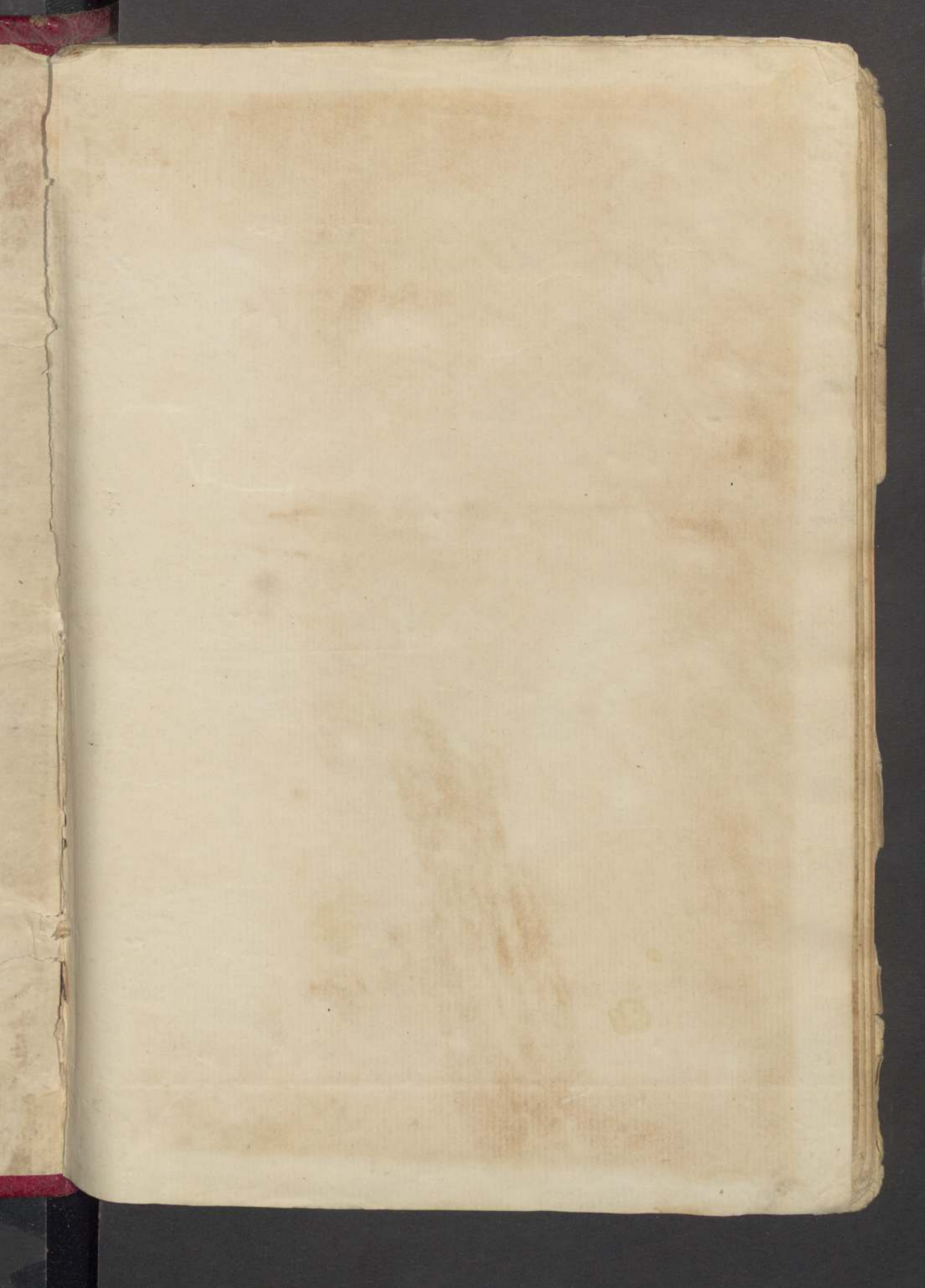
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם

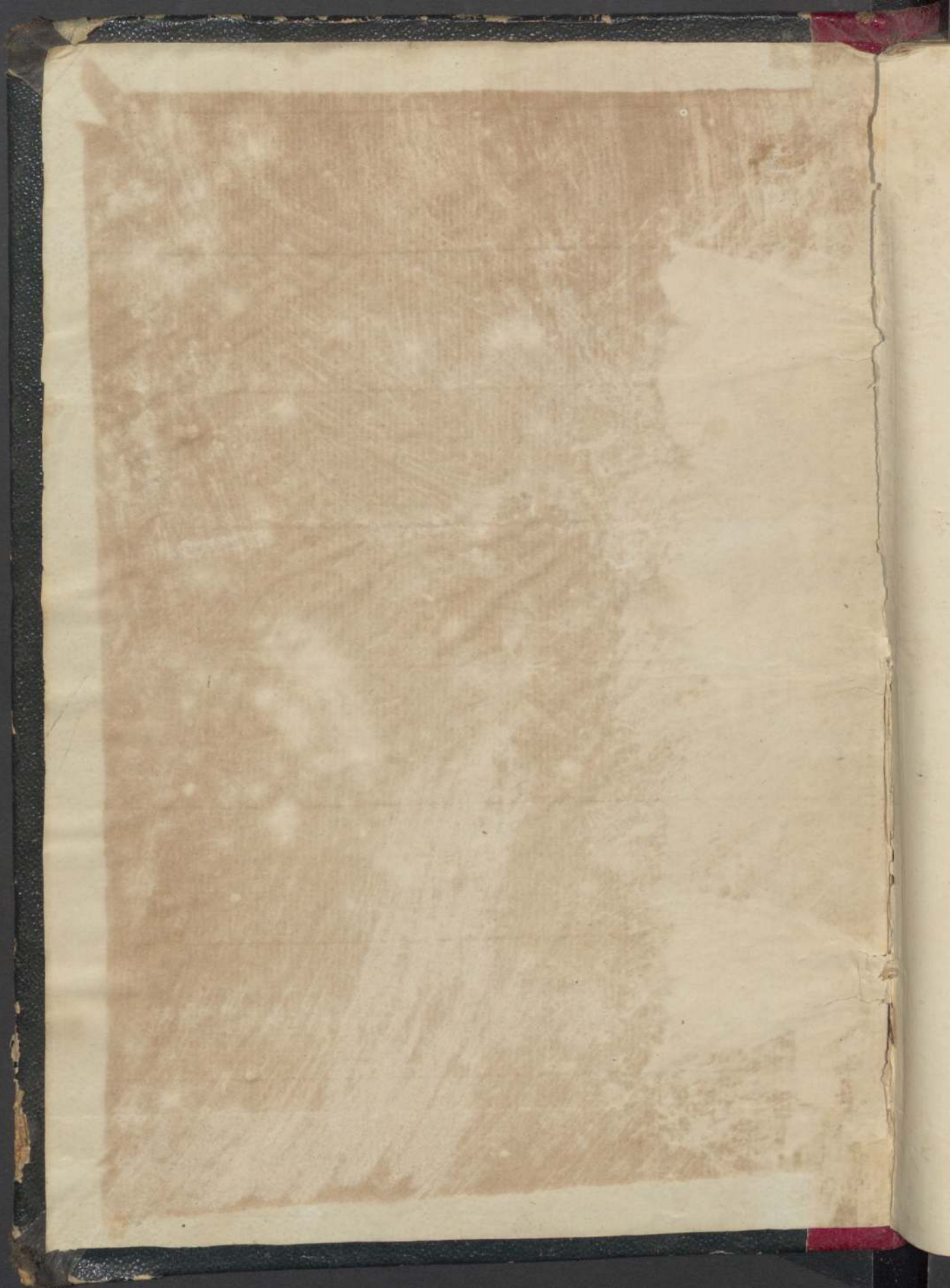
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם
והנה כי יצאנו ממצרים ויהי לנו חוקים ומוצאם

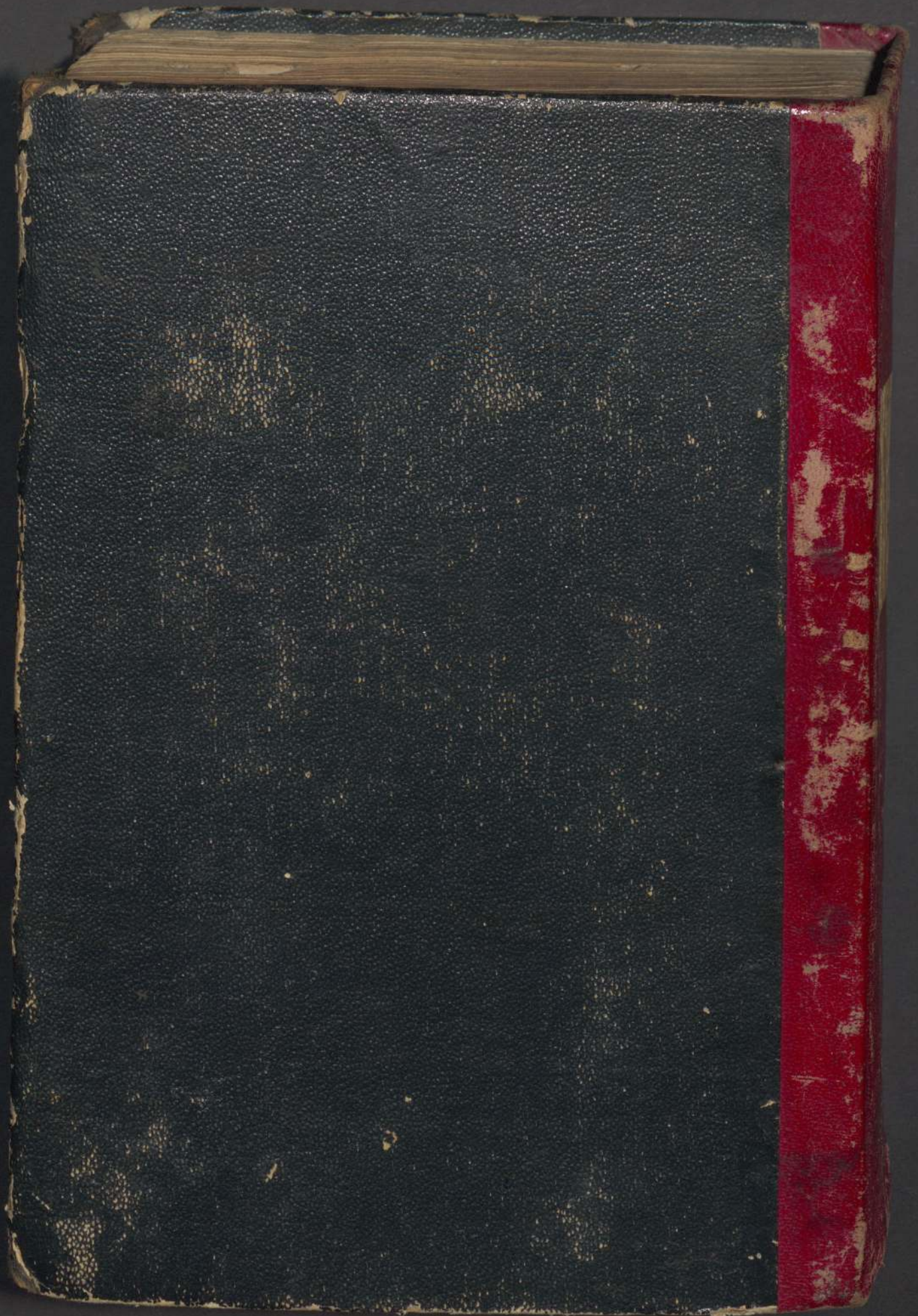

464

A 10
23/a

